

Letošnja turistična sezona v celjski občini

Z zanimanjem smo pričakovali, kaj nam bo prinesla letošnja sezona. Pravzaprav smo prijetno presenečeni in lahko že kar ugodoma ugotovimo, da smo na območju naše občine dosegli v letošnjem letu izredne turistične rezultate, s kakršnimi se lahko pohvali letos le malokatera občina. Splošna značilnost letošnjih turističnih rezultatov v naši državi je padec nočitev domačih gostov ter precejšnje povečanje inozemskih gostov. To pa ne velja za območje naše občine, ki je dosegla v primerjavi z lanskim letom povečanje tako domačih kakor inozemskih nočitev. Indeks za povečanje domačih nočitev znaša 109, za povečanje inozemskih nočitev pa 149. Smatramo, da smo s temi rezultati lahko nadvse zadovoljni.

Glede ostalih podatkov po posameznih krajih moramo povdariti, da znaša v Celju indeks povečanja domačih nočitev 158, inozemskih 136, skupno povečanje 152. Ugodni so rezultati v Dobrni, saj je znano, da je v letošnjem letu očitno padec nočitev v naših zdraviliščih zaradi ukrepov socialnega zavarovanja, ki so prišli v letošnjem letu do izraza. V Dobrni pa so povečali tako število gostov, kakor število nočitev, kar velja tako za domače in inozemce. Indeks nočitev domačih gostov v Dobrni je 102, inozemskih pa celo 186, kar je daleč nad povprečjem.

Ostale značilnosti letošnje sezone bi bile v tem, da smo imeli slabo predsezono, izredno močno glavno sezono, dobra pa je tudi posezona tako, da bo stanje ob koncu leta, ko bomo delali celoletno bilanco izredno ugodno.

Pri finančnih rezultatih bi poudarili, da znaša vrednost turističnega prometa v naši občini skupaj okoli 250 milijonov dinarjev in okoli 39.000 dolarjev, žal pa so se v letošnjem letu skladi turističnih odnosno gospodarskih organizacij v gostinskem sektorju zmanjšali napram lanskemu letu, kar je splošen pojav in ne samo v Celju. Veljalo bi pripomniti, da s temeljito reorganizacijo gostinstva v našem mestu ne bi smeli preveč odlašati. Predvidevamo, da bodo v letošnjem letu končale z aktivno vse gostinske gospodarske organizacije, razen hotela Celeia in Samopostrežne restavracije, ki bosta izkazali določeno izgubo, kar pa žal ne more biti drugače, saj mora n. pr. hotel Celeia plačati letno 21 milijonov anuitet. Zdi se nam, da je treba problem resno proučiti in najti primernejše instrumente od sedanjih, če želimo, da se bo turizem lahko razvijal na širši in popolnejši osnovi.

Sicer pa smo mnenja, da morajo v turizem poseči aktivnejše tudi trgovina, predvsem pa prometna podjetja in energičnejše občinska skupščina.

Razgovor o celjskem turizmu s predsednikom občinske skupščine Marjanom Učakarjem

Predsednika občinske skupščine Celje Marjana Učakarja smo zaprosili za odgovore na nekaj vprašanj v zvezi s turistično problematiko v občini. Naša vprašanja so bila:

Celje je kot izhodišče za turistične kraje in kot tranzitna točka turistično gotovo zanimiva. Ali smo tudi že storili vse, ali so že izkoriščene možnosti?

Odgovor: V tem pogledu smo nedvomno dosegli že napredek, niso pa še izkoriščene vse možnosti. Premalo smo še storili za to, da bi se gost dalj časa zadržal v Celju. Kot izletniško točko mu lahko nudimo le Stari grad, medtem ko je urejanje muzeja NOB in celjskega muzeja šele v teku. V sezonskem času bi morali organizirati več prireditev, ki bi pritegnile goste. Težava je v tem, ker Celje še vedno nima primerne prireditvene dvorane, običajno pa smo na tesnem tudi s finančnimi sredstvi.

Celjska koča in Svetina imata dobro cesto iz Štor. Zanima nas, ali je v planu gradnja ceste od Celjske koče naprej v smeri Pečovnika.

Odgovor: Cesta Celjska koča — Celje bo vključena v sedemletni program razvoja turizma. Kdaj bo prišlo do realizacije, še ni mogoče reči, ker za ta namen še ni zagotovljenih sredstev.

Ali je res modernizacija ceste proti Dobrni pred nami?

Odgovor: Dela na cesti Višnja vas — Dobrna so že v teku in bodo predvidoma še letos končana do Strmca. Nadaljnji odsek do Dobrne naj bi bil moderniziran

do sezone prihodnjega leta. Preko zime bodo opravili priprave (načrte, merjenje itd.), v proračunu za leto 1964 pa bodo zagotovljena tudi sredstva.

Pravkar je zaprto izletniško gostišče »Na Gričku« in kmalu še »Mlinarjev Janez«. Tudi na Starem gradu bi bilo treba še marsikaj urediti. Kaj menite o teh izletiških in rekreacijskih sploh?

Odgovor: Gostišče »Na Gričku« je zaprto, ker tako kot je ni bilo v čast turizmu. Olepševalno in turistično društvo je sicer imelo voljo, ne pa sredstev, da bi lahko uredilo zgradbe in okolico. Letos se je tam pojačala dejavnost strelcev, ki se je začela z obnovo strelišča, težnja pa je, da bi prinesli na to območje tudi center za predvojaško vzgojo in delovanje avtomoto društva. S temi dejavnostmi se bo gotovo povečal hrup.

MARJAN UČAKAR
PRESEDNIK OBČINSKE
SKUPŠČINE

Gostišče »Mlinarjev Janez« sicer še ni zaprto, da pa bi se na tem območju razvil rekreacijski center ni izgledov z ozirom na širjenje težke industrije — železarne in cinkarne. Sedaj je preuranjeno, da bi vlagali večja sredstva v ta objekt, ker še ni določen namen objekta.

Za Stari grad so potrebne še znatne investicije upoštevajoč pri tem tudi okolico in cesto.

Na splošno lahko rečemo, da se rekreacijska središča v Celju ne bodo posebno razvila, če zanje industrijska podjetja ne bodo pokazala zanimanja. Rekreacije ne bi smeli gledati skozi dinar (rentabilnost), ampak tudi upoštevati, da se z rekreacijo povečuje delovna sposobnost ljudi. Med drugim predvidevamo, da bi rekreacijski center razvili ob jezerih industrijskega vodovoda na območju Šmartnega v Rožni dolini.

Lani je v Celju odpadel karneval, ker nobena organizacija ni

pokazala interesa za sodelovanje z Olepševalnim in turističnim društvom. Ali menite, da bi poleg maskarad take karnevalske povorke še prirejali?

Odgovor: Celjani si take prireditve sicer želijo premalo pa je takih, ki bi bili pripravljeni sodelovati in prireditve finančno podpreti. Iniciativa Olepševalnega in turističnega društva je vsekako vredna pohvale, žal pa lani ni naletela na ugoden odmev pri ostalih društvih in organizacijah, ki bi lahko sodelovala. Predvsem je tudi odprto vprašanje financiranja.

Olepševalno in turistično društvo organizira kulturne in zabavne prireditve ter turistična predavanja. Kaj menite o tej dejavnosti?

Odgovor: Ta dejavnost je vsekako pozitivna, ker poživlja družabno življenje občanov. Olepševalno in turistično društvo bo treba v tej dejavnosti podpreti, saj je s temi prireditvami izpolnjena vrzel v kulturnem in zabavnem življenju. Nasprotno pa moramo preprečiti nastopanje nekvalitetnih ansamblov, ki nekontrolirano nastopajo v Celju v lastni režiji.

Janko Volf

NAGRADE ZA NAJLEPŠE CVETJE

Meseca oktobra je posebna komisija našega društva zaključila svoje delo, ki ga je opravljala ves avgust in september. Sestavila je seznam vseh, ki so imeli okna okrašena s cvetjem in negovane vrtove. Določili so tudi tiste, ki so imeli po mnenju komisije najlepše okrašena okna in vrtove.

Nagrajeni so bili:

1. nagrada: Železničarski blok na »Otoku« 3.000 din
2. nagrada: Osnovna šola Hudinja 3.000 din
3. nagrada: prof. Jože Pogačnik, Trubarjeva 21 2000 din
4. nagrada: Železničarski blok, Kersnikova ul. 1000 din
5. nagrada: Budin Franc, Partizanska 24 1000 din
6. nagrada: Vozovnik Kristina, Ul. br. Mravljakov 1000 din
7. nagrada: Rančigaj Elizabeta, Hohkrautova 9 1000 din

Komisija je nadalje sklenila, da posebej pohvali družini Cvenk in Lubej v Kopitarjevi ulici na Otoku.

Z žrebom smo izbrali še nadaljnjih 20 nagrajencev, ki prejmejo nagrado v znesku din 500. To so:

1. Robič Anton, Šaranovičeva 2,
2. Hišni svet, Malgajeva 18
3. Hišni svet, Trubarjeva 24
4. Hišni svet, Trg revolucije
5. Jenko Marija, Kocenova ul. 8
6. Hišni svet, Trg Svobode 10
7. Ropotar Borut, Vrtna 2
8. Družina Gams, Jenkova ulica
9. Peperko Francka, ul. 29. novembra
10. Zabav Jurij, Malgajeva 10
11. Učakar Darinka, Gregoričeva 2
12. Cvetko Jaka, Gregoričeva 1
13. Topolovšek Adela, Oblakova 20
14. Dodec Jože, Ul. 29. novembra 30
15. Družina Vogrine, Trubarjeva ul.
16. Gozdna uprava OLO, Ljubljanska 13
17. A. Kartuš, Na Otoku 7
18. Dragan Zvone, Miklošičeva 4
19. Jelen Roza, Cesta na grad 43
20. Gajšek Roza, Pohorsko cesta

Vsi ostali gojitelji cvetja, ki jih je naša komisija našla 572 pa prejmejo pismena priznanja in zahvale. Vse do bitnike nagrad naprošamo, da dvignejo nagrade do konca letošnjega leta v društveni pisarni, ul. XIV. divizije št. 6. Po tem roku nagrade zapadejo.

Maj — november 1965

19. april: seja nadzornega odbora našega društva. Nadzorni odbor je pregledal zaključni račun in celotno društveno poslovanje.

24. april: udeležili smo se posvetovalne o upravljanju vile na Miklavškem hribu.

25. aprila: seja ožjega propagandnega odbora: obravnavali smo potek akcije za olepšavo mesta ob praznovanju 1. maja.

30. april: zaključek spomladanskih vzdrževalnih del na Starem gradu.

7. maj: seja komisije za pregled nedostatkov in nepravilnosti v mestu.

10. maj: seja gospodarskega odbora. Razpravljali smo o ureditvi Starega gradu in Grička.

13. maj: ob 20. uri je bil v naši organizaciji koncert Slovenskega okteta v Narodnem domu. Koncert je navdušil polno dvorano.

15. maj: seja ožjega gospodarskega odbora, kjer smo razpravljali o vzdrževalnih delih in popravilih na Starem gradu.

20. maj: seja komisije za propagandne publikacije. Obravnavali smo propagandni material, ki ga imamo na razpolago za letošnje leto.

22. maj: sestanek s predstavniki godb v Celju zaradi izvedbe promenadnih koncertov.

26. maj: promenadni koncert godbe »France Prešern« v mestu.

2. junij: promenadni koncert godbe »France Prešern« v Mestnem parku.

8. — 9. junija: turistična ekskurzija našega društva v Trst—Graz—Benetke.

8. junij: udeležili smo se otvoritve sejma Alpe-Adria v Ljubljani.

9. junij: promenadni koncert godbe Tovarne emajlirane posode v Mestnem parku.

13. junij: seja upravnega odbora našega društva. Razpravljali smo o poročilu gospodarskega odbora glede gostišča »Na starem gradu« in »Na gričku«, o perspektivah, o letošnji predsezoni, o ukrepih za sezono, o izletih in o prireditvah.

16. junij: promenadni koncert godbe »France Prešern« v Mestnem parku.

20. junij: v našem smo oddali vse šotore.

23. junij: zaključni promenadni koncert v Mestnem parku. (Godba Tovarne emajlirane posode).

2. julij: seja ožje komisije za turistične ekskurzije.

19. julij: posvet posebne komisije o problemih »Na Gričku«.

26. julij: naše društvo pomaga z zastavami turističnim društvom v Gornji Savinjski dolini, ki imajo te dni svoj tradicionalni turistični teden.

28. julij: udeležili smo se otvoritve Gornjesavinjskega turističnega tedna v Mozirju.

2. avgust: udeležili smo se posveta o turističnih problemih na občini v Celju.

2. avgust: naš zastopnik je pomagal pri urejanju turistične razstave na Ljubnem.

4. avgust: na »Flosarski bale« smo organizirali izlet s posebnim avtobusom.

6. avgust: udeležili smo se posveta ob pripravah na prvo turistično prireditel v Preboldu.

11. avgust: udeležili smo se »Hmeljarskega likofa« v Preboldu.

26. avgust: posebna komisija je ugotovila, da turistično-informacijski urad služi zelo dobro in je že opravičil svoj obostoj.

2. september: seja uredniškega odbora za časopis »Lepo mesto«.

6. september: posebna gospodarska komisija je pregledala poslovanje gostišča »Na Gričku«.

12. september: komisija za prospekte je pregledala zbrano gradivo za nove propagandne publikacije.

27. september: seja propagandnega odbora. Obravnavali smo program prireditel, prospekt, turistične ekskurzije, izlete in novi vodnik.

29. september: turistična ekskurzija s posebnim avtobusom v Kumrovec in Obsočje.

7. oktober: seja gospodarskega odbora. Obravnavali smo poročilo blagajnika, likvidacijske gostišča »Na Gričku«, proračun za prihodnje leto in ostale tekoče gospodarske zadeve.

13. oktober: matinejski koncert orkestra RTV Ljubljana pod vodstvom Uroša Prevorsega v naši organizaciji v veliki dvorani Uniona.

14. oktober: komisijski ogled Starega gradu zaradi postavitve TV pretvornika na Starem gradu.

20. oktober: turistična ekskurzija v dolino Krke, v Kostanjevico in na Otočec.

24. oktober: seja upravnega odbora našega društva. Na tej seji smo sprejeli program prireditel, ekskurzij, izletov, propagandni program ter potrebne ukrepe v zvezi z vsemi tekočimi zadevami.

29. oktober: udeležili smo se plenarne seje celjske turistične zveze.

Celjski turistični zapiski

LETOŠNJE TURISTIČNE EKSURZIJE NAŠEGA DRUŠTVA

Olepševalno in turistično društvo Celje je priredilo v letošnjem letu več turističnih ekskurzij, ki so bile vse dobro obiskane. Člani so si na teh ekskurzijah ogledali Sempeter in Prebold, Ptuj in Trakošan, Trst—Benetke, Obsočje ter Kostanjevico, Otočec in Mokronog.

TURISTIČNE EKSURZIJE PRIHODNJO SPOMLAD

Društveni propagandni odbor je že sprejel program za spomladanske ekskurzije. Izvedene bodo ekskurzije v Velenje, Mursko Soboto in Slatino Radenci ter na Grossglockner s povratkom čez Cortino d'Ampezzo. Podrobnejše informacije so na voljo v Turističnem informacijskem uradu. Termini in cene pa bodo pravočasno objavljene v Celjskem tedniku.

NOVA SEZONA TURISTIČNIH PREDAVANJ

Naše društvo bo tudi letos prirejalo turistična predavanja, ki bodo predvidoma vsak drugi četrtek v mesecu v veliki dvorani Narodnega doma. V tej sezoni bomo poslušali in gledali posnetke prof. Sime Letiniča (Biokovo—Susak, dva kontrasta), prof. Zorana Vudlerja (Trst—Graz—Oglej—Benetke), Jožka Dolničarja (Po Avstriji), Janka Potočnika o Rimu ter še posnetke potovanj po Sviči in Sredozemlju.

TURISTIČNI INFORMACIJSKI URAD

Informacijski urad, ki ga je naše društvo odprlo v začetku letošnjega leta v lokalni kina Metropol v Stanetovi ulici, je s svojim delom že dokazal svojo upravičenost. Urad je postregel letos že več, kakor 1000 gostom z brezplačnimi informacijami ter odgovoril na več kakor 200 pismenih vprašanj. Turistične literature so prodali za preko 60.000 dinarjev, spominkov za 700.000 dinarjev, razglednic pa za 70.000 dinarjev. Valut so menjali za okoli 1.500.000 dinarjev ter prodali za preko 1.000.000 dinarjev vstopnic za društvene prireditve. Zbirali so prijave za društvene izlete in ekskurzije, za katere so vplačali člani okoli 500.000 dinarjev. Danes si društvenega dela brez lastnega informacijskega urada sploh ne bi mogli več zamisljati. Delo urada usmerja društveni propagandni odbor, odlično pa ga vodi tov. Anica Bogovič.

PRIJAVE NOVIH ČLANOV

Vse, ki želijo postati člani Olepševalnega in turističnega društva Celje obveščamo, da so na voljo pristopnice v društvenem informacijskem uradu v Stanetovi ulici. Pristopnina znaša 30 dinarjev, članarina za eno leto pa 100 dinarjev. Člani imajo 25% popusta pri ekskurzijah, ki jih prireja naše društvo ter še nekatere druge ugodnosti.

PROBLEM CELJSKIH IZLETIŠČ

Zadnjega septembra je naše podjetje Gostišče »Stari grad«, v katerega sklopu je poslovalo gostišče »Na Gričku«, slednje zaprlo. Za prenehanje poslovanja smo se odločili, ker nismo mogli dobiti od občine 5.000.000 din posojila, da bi prostore Na Gričku primerno uredili. Prostori, predvsem pa sanitarne naprave so bile v neprimernem stanju. Na občini so nam posojilo obljubljali že 4 leta, dali pa ničesar. Mesec kasneje pa so iz neznanih razlogov zaprli še izletišče Mlinarjev Janez.

Tako ima Celje sedaj samo še izletišče Stari grad, ki ga oskrbuje društveno podjetje Gostišče »Stari grad«.

CELJSKA KOČA OBNOVLJENA

Planinsko društvo Celje je letos lepo obnovilo svojo postojanko na Celjski koči, ki je sedaj zelo privlačno izletišče za Celjane in za obiskovalce celjskega mesta.

ŠTEVILO OBISKOVALCEV NA FRIDERIKOVEM STOLPU

Tov. Kumar, naš čuvaj na Starem gradu poroča, da je bilo letos do konca meseca septembra na Friderikovem stolpu že 15.720 obiskovalcev. Od tega otrok, dijakov in vojakov 7.860.

NOVI PROSTORI PODJETJA »REKLAMA«

Naše podjetje »Reklama« je letos dobilo nove prostore v ulici XIV. divizije št. 6, kjer je bilo prej podjetje Intertrans. Tako imajo sedaj v isti hiši svoje

prostore vse naše organizacije: Celjska turistična zveza, Olepševalno in turistično društvo, časopis Lepo mesto in sedaj še podjetje »Reklama«.

TURISTIČNI ZEMLJEVID CELJA

Do konca letošnjega leta bo dotiskan načrt mesta Celja v velikem formatu in v štirih barvah. Načrt tiska Zavod za umetniško litografijo v Ljubljani, za redakcijo je poskrbel prof. Zoran Vudler, za tehnično izvedbo in opremo pa ing. arh. Alenka Podpečan in geom. Mara Arzenšek. Načrt bo z novim letom v prodaji v Turističnem informacijskem uradu.

MUZEJ NOB

Za državni praznik 29. novembra bodo predvidoma odprli v prostorih bivšega magistrata, ki so bili povsem renovirani, MUZEJ NARODNE OSVOBODITVE. S tem je dobilo Celje izredno pomembno ustanovo v trajen spomin na veliko obdobje naše revolucije. Tudi za turizem našega mesta je novi muzej NOB pomembna pridobitev. O tem bomo podrobneje pisali v naslednji številki.

ADAPTACIJA HOTELA EVROPA

Hotel Evropa je izvedel letos obsežno adaptacijo. Popravili so streho in zlebove, povsem obnovili fasado, v pritličju pa urejajo sodobno ekspresno restavracijo. Računajo, da bodo znašali celotni stroški adaptacije okoli 50.000.000 dinarjev.

PRIČETEK GRADNJE UMETNEGA DRSLIŠČA V CELJU

Zadnje dni meseca oktobra so začeli v Mestnem parku na nekdanjem teniškem igrišču z zemeljskimi deli za gradnjo umetnega drslišča, ki bo poleti kotališče. To gradnjo pozdravljamo, saj bo velika pridobitev za celjsko mladino pa tudi važen turistični objekt. Še bolj bomo veseli če bomo čez dve leti v Celju res pričeli svetovnega hokejskega prvenstva.

LETOŠNJI KOMPASOVI IZLETI

Celjska poslovalnica turističnega podjetja KOMPAS je priredila letos že vrsto izletov doma in v inozemstvo. Po Jugoslaviji so priredili 76 izletov s skupno 2040 udeleženci, v inozemstvo pa 158 izletov s 5520 udeleženci. Te številke kažejo, da so letos Celjani precej potovali, predvsem v inozemstvo. Priponimo še, da v teh številkah niso všteti izleti v zadnjem tromesečju, ki bodo povečali prednje številke še za nadaljnjih 6 izletov s 160 udeleženci po Jugoslaviji ter za 4 izlete v inozemstvo s približno 200 osebami.

PORAVNAJTE ČLANARINO

Članstvo naprošamo, da poravnate članarino za leto 1964 v društvenem informacijskem uradu v Stanetovi ulici, poleg kina Metropol. Članarina znaša 100 dinarjev. Vse, ki ne bodo plačali članarine do konca decembra v informacijskem uradu, bo obiskal meseca januarja ali februarja inkasant tov. Kumar.

VABILO NA PREDAVANJE

Vabimo člane in prijatelje društva na turistična predavanja, ki jih prirejamo vsak drugi četrtek ob 19.30 v veliki dvorani Narodnega doma.

Prvo predavanje v letošnji sezoni BIOKOVO — SUSAK, dva kontrasta, bo imel prof. Sime Letinič v četrtek, dne 14. novembra.

Drugo predavanje, TURISTIČNA EKSURZIJA V TRST, DOBERDOB, OGLEJ, GRADEŽ IN BENETKE

pa bo imel prof. Zoran Vudler v četrtek, dne 12. decembra.

Obe predavanji bo spremljalo okoli 200 barvnih diapozitivov. Vstopnice po ceni 80 dinarjev so na voljo v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici.

SPOMINKE IN RAZGLEDNICE

dobite v največji izbiri v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici. Tam lahko zamenjate tudi vse tuje valute in dobite brezplačno turistične informacije za mesto in okraj Celje.

OBIŠČITE GOSTIŠČE STARI GRAD

Vabimo vas na prijeten zimski izlet na Stari grad, ki je ostalo edino celjsko izletišče. Gostišče na Starem gradu je oskrbovano tudi pozimi. Nudi dobra vina, brezalkoholne pijače ter razna mrzla in topla jedila.

Naši jubilarci

8 članov našega društva je slavimo letošnje sedemdesetletnico

V letošnjem letu je slavilo osem članov sedemdesetletni življenjski jubilej. Vsi so še zdravi in čili, nekateri pa še celo uspešno izvršujejo svoj poklic. To so:

Belak Franc, rojen v Arclinu 28. 9. 1893, elektroinstalacijski mojster iz Celja, Linhartova ul. 6.

Dr. Brečko Franc, rojen v Črncolici 1. 3. 1893, sodnik v pokoju iz Celja, Jenkova ul. 26.

Čoh Ana, rojena 20. 7. 1893 v Škofiji Loki, gospodinja iz Celestinove ulice 16.

Dolžan Franjo, rojen v Domžalah 6. 7. 1893, kleparsko-inštalaterski mojster iz Celja, Linhartova ulica.

Hohnjec Frančiška, rojena 3. 6. 1893 na Ptujski gori, gospodinja in vdova po pokojnem kiparskem mojstru iz Celja, Čuprijska ulica 10.

Hvalec Rudolf, rojen 28. 4. 1893 v Jurkloštru, upokojenec iz Celja, Prešernova 10.

Lenart Karl, rojen 31. 10. 1893 v Novem mestu, risar in solastnik specialne šiviljske delavnice iz Celja, Stanetova 20.

Truglas Martin, rojen 10. 9. 1893 v Slovenski Bistrici, železniški upokojenec iz Celja, Čuprijska ulica 6.

Vsem jubilarantom iskreno čestitamo, želimo jim zdravja in zadovoljstva ter jim kličemo še na moga leta.

80-LETNICA IVANA PREKORŠKA

Dne 9. avgusta je Ivan Prekoršek doživel lep jubilej. Slavljenec se je že v letih pred vojno vodilno uveljavil v političnem boju naprednih spodnještajerskih Slovencev za narodni obstoj in kulturni napredek.

Rodil se je leta 1883 v Prekorju pri Celju. Po gimnazijski maturi v Mariboru je študiral filozofijo v Pragi, kjer se je priključil Masarykovi demokratični smeri mladih. Leta 1907 je postal potovalni učitelj Družbe Cirila in Metoda, član vodstva Narodnega sveta za Spodnje Štajersko.

Upravljal je pivovarno v Žalcu. Leta 1915 ga je avstrijska oblast kot politično nezanesljivega pognala iz oficirske šole na dobredobsko fronto. Po vojni je postal upravnik javne bolnice v Celju, hkrati pa je predsedoval Dramatičnemu društvu in se udeleževal tudi igralsko. Obsežno je njegovo novinarsko delo in delo v Družbi Cirila in Metoda.

Okupator ga je zaprl aprila 1941 in ga deportiral v Čuprijo, kjer je predsedoval slovenski koloniji. Več mesecev je trpel v beograjskih gestapovskih zaporih.

Prekorškovo delo je bilo pomembno in je v starejši politični zgodovini štajerske njegovo ime postavljeno na vidno mesto.

F. R.

HELEBRANDT FABIJAN OSEMDESETLETNIK

Tiho in skromno, kakor je mož sam, je slavil letos dolgoletni član našega društva Helebrandt Fabijan svojo osemdesetletnico. Slavljenec se je rodil v Orehovači na Hrvatskem 4. 1. 1883. Služboval je širom bivše Avstro-Ogrske, svoj zasluženi pokoj pa uživa v Celju.

Želimo mu še vrsto zdravih in zadovoljnih let.

Zelenje v sodobnem Celju

Če že govorimo o zelenju v mestu, v sedanjem in bodočem, se najprej vprašamo, čemu služijo parki in drevesa? Ali znamo dovolj ceniti delčke narave, ki jih srečujemo v našem mestu? Za ilustracijo vzemimo le majhen primer: Ali bi ne bil prostor pred železniško postajo prazen in pust če bi ne stala na začetku ulice XIV. divizije mogočna platana? To eno samo drevo daje prostorski kompoziciji pred postajo svojstveno obeležje, njeno enkratnost in neponovljivost. Lahko trdimo, da ustvarjamo z občutenim komponiranjem zelenja v mestno tkivo ambiente, ki nas razveseljujejo. Take občutene in izvedene rešitve dajejo posameznim krajem njihovo obličje, da lahko govorimo: to je Celje in nobeno drugo mesto. Tako se izognemo šablonskim rešitvam, ki jih dandanes že skoraj povsod srečujemo. Vendar želje tistih, ki jim je lep izgled kraja pri srcu ne najdejo vedno opore pri so-mesčanih. Večina ljudi je toga in ozkosrčna, brani se najmanjših moralnih in materialnih žrtev, ki bi njihov kraj dvignile iz anonimnosti. Z vključitvijo v interesno skupnost bi tudi oni sami izgubili anonimnost, zaživel bi v lastnem ambientu ter bi tudi sami zaželeli estetsko in humano urejanje prostora.

Urbanizem razume večina ljudi kot tehnično urejanje mesta, reševanje komunalnih problemov z njihovo poslovno in predračunsko togostjo. Tako birokratsko pojmovanje zavira urbanistično urejanje v njegovem najbolj človeškem bistvu in mu vsiljuje svoje koncepte. Olepševalno in turistično društvo ne more samo storiti vsega. Potrebna mu je najširša pomoč prebivalcev našega mesta, ki bi spoznali prave vrednote lepega mestnega urejanja.

Razvoj mesta planiramo na daljša obdobja. Naše delo pri planiranju pa ni dovolj temeljito in kontinuirano. Često menjavanje kadrov vodi do trganja tradicije, planiranje je neustaljeno in nejasno. Nagel vzpon tehničnih sredstev in pa zastarela miselnost nekaterih občanov pripomorejo,

da se tudi skromni poizkusi ustvaritev po sodobnih načelih urbanizma ne realizirajo. V urbanističnem načrtu mesta Celja sta predvidena dva zelena pasova, ki se zajedata med strnjena mestna naselja. V predvidenih tridesetih letih naj bi te zelene površine začele služiti človeku. Če bi že danes pristopili k urejanju parkov na predvidenih površinah bi omenjena doba minila, predno bi drevesa toliko zrastle, da bi lahko uživali sadove naših prizadevanj.

Vrednost novih parkovnih površin je v njihovi razsežnosti, ki nam zagotavlja potrebno izolacijo od kvarnih vplivov ulice, v njihovi neposredni bližini novih in predvidenih stanovanjskih predelov, kar poveča njihovo uporabnost. Zavedati se moramo, da nam bo naraščajoč promet odrezal marsikatero zanimivost in privlačnost in bomo v prihodnje navezani na našo najbližjo okolico. Vse te ugotovitve veljajo še posebej za otroke. Z velikimi parki, kjer bo dovolj prostora za rekreacijo in šport bomo lahko razbremenili skopo odmerjene zelene površine med stanovanjskimi bloki otroškega vrisa in razposajenih iger, dali bomo mladini možnost bivanja v naravi, ustvarili bomo potrebne pogoje za razvoj športov. Vsa obstoječa igrišča so omejena v svojem obsegu, nimajo potrebnih površin za razširitev, parkirnih mest in podobno. So igrišča, ki s svojo lokacijo ovirajo razvoj gospodarskih panog, imajo provizorične naprave, pa jih hočemo na vsak način še izpopolnjevati z dragimi objekti. (AD Kladivar). Kot rečeno, bi moral že v sedanjem času pristopiti k formiranju planiranih parkovnih površin, čakanje je samo v prid mestni ekspanziji, ki se razvija v smeri najmanjšega odpora. Če se bomo predolgo obotavljali z izgovori, da ni primernih sredstev, nas bo čas prehitel.

Argumente, ki opravičujejo obstoj in gradnjo parkov in zelenic v mestnem organizmu, je kaj lahko zavreči in jih proglasiti za željo po boljšem in lepšem, lahko jih je označiti kot sentimental-

Jesenski ribolov v Savinji

Jesenski čas, ki ga znamo vse premalo izkoristiti, je tudi zlati čas za ribiča, ki želi upleniti redko ribiško trofejo. Od 1. oktobra dalje je dovoljen lov na sulca, največje in naplemenitejše ribe v naših vodah. Sulec (salmo huch) živi v vseh večjih vodah donavskega porečja. Poizkusi, da bi ga naselili tudi drugje, niso uspeli. Na žalost pa je njegov obstoj tudi v donavskih vodah ogrožen, ker prenese le čisto vodo. Zaradi tega je že izginil iz Donave, spodnjega dela Save in mnogih pritokov, ki jih industrijske odplake spreminjajo v umazane kanale. V savinjskem porečju so sulci v Savinji od Celja navzgor do Grušovelj in v Dreti do Šmartnega. V skoraj vsakem jezu in večjem tolmunu preži velika riba na svoj plen. Ribič ga

nost in nestvarno občutljivost. Res je, da z zelenicami ne moremo dokazati dohodka izraženega v dinarjih. Res pa je tudi, da ne smemo negirati dolžnosti do sebe in skupnosti in pozabiti na duševno in fizično sprostitve, ki nam je iz dneva v dan bolj potrebna pri našem vsakdanjem delu. Te nove moči pa bomo lahko črpali le v urejenem mestnem ambientu, ki je ustvarjen s posluhom do naravnih zakonov. Zatorej več pozornosti našim parkom in zelenicam.

Ing. arh. Franci Vehovar

skuša premotiti s cofom potočnih piškurjev ali pa z blestivko. Mnogo je sulcev — veteranov, ki so že ponovno viseli na ribičevi vrvi, pa jim je njihova neugna-na moč vrnila svobodo. Takšne mrcine so silno previdne, vidimo jih, kako priplavajo za vabo, da se ribiču stisne srce in trepečejo roke, nato pa izgine v globini prosojne vode. Če pa sulec pošteno zagrabi, se prične nepozabno doživetje. Zgodilo se je, da je velika riba potegnila ribiča z gladkih skal v vodo. Statistika ve povedati, da je bil največji sulec ulovljen po vojni v Savinji težak 19,5 kg. Utrujenje takšne ribe zahteva mnogo ribiškega znanja in lahko traja tudi pol ure in še več. Lov na sulca zahteva primeren pribor, mnogo vztrajnosti in je predvsem šport.

V prekrasnih jesenskih dneh lovimo vse do konca decembra tudi lipana. Ribič tipa z umetno muho po vodnih curkih, ko je sonce navišje na nebu in se še čuti njegova blagodejna toplota; takrat se od časa do časa kot blisk zažene srebrna riba proti muhi in jo skoraj v istem trenutku zopet izpusti. Če si počasen, raje pustijo to jalovo opravilo! Lipan je najhitrejša riba, tudi sulcu z lahkoto uide. Ko je zapet se žilavo brani, skače iz vode in si neredko izbojuje prostost. V tem boju, kjer so možnosti zelo izenačene, ali celo v korist lipana, je športni užitek in zadoščenje, če ima ribič uspeh. Lipana lovimo v Savinji od Celja pa do Igle nad Lučami in v Dreti. Najpogostejši so lipani od jezu v Podvinu navzgor. Ribiške družine in zveza ribičkih druženj v Celju skrbijo z obilnim vlaganjem, da se stalež plemenitih rib v naših vodah kljub vedno večjemu odlovu ne zmanjša.

Če si želi kdo miru, prirode ob vodi, prijetnega izleta brez napora, lahko lovi v vseh vodah vso jesen podusti, mrene, klene in druge ribe, ki jih poznamo pod skupnim imenom belice. Tudi tu kaj je možno prijetno presenečenje, saj najdemo med mrenami in kleni tudi več kakor tri kilske velikane. prof. Drago Loibner

Pismo Janezka Grdovida merodajnim

Spoštovano Lepo mesto!

V prvih jesenskih dneh sem obhodil nekaj mestnih ulic. Pri prehodu na Okope sem opazil, da so prav čedno prenovili fasado na obeh hišah zraven Glasbene šole. Na novo so prezidali tudi oba starinska dimnika. Vse to napravi kar lep vtis. Ta lep vtis pa pokvari pogled na dimnik Glasbene šole, ki se utegne vsak-čas zrušiti. Na šoli so se baje že trudili, da bi merodajne prepričali, da je treba ta dimnik popraviti, preden se ne bo komu zrušil na glavo. Lepo bi bilo, če bi tudi fasado na tem poslopju malo obnovili.

Ko prideš na Okope, te pozdravi smrad javnega stranišča. Ko si ogleduješ okolico tega stranišča, opaziš, da je straniščna cev počena in da teče nesnaga naravnost na prosto. Ves ta del hiše je prepojen s straniščno vlago. Pri vsej tej nesnagi pa je tam za okras še kup smeti in grdi odpadkov.

Nadaljeval sem pot po Savinjski ulici proti Savinjskemu

nabrežju. Tam še vedno stoji nekdanja, že precej naglodana trafika, ki že dolgo tja več ne spada. V njej stanujejo ljudje, čeprav za stanovanje tam ni najosnovnejših pogojev. O tem so časopisi menda že večkrat opozarjali, pa se ni še nič spremenilo.

Na Slomškovem trgu, kjer je bila stara gimnazija, ki jo je delno porušila bomba, je sedaj urejena zelenica. Zaščitni zid, ki so ga tam pozidali pred leti, se je že začel rušiti. Takojšnje popravilo ne bi bilo združeno z velikimi stroški. Od tu sem krenil v Čuprijsko ulico in videl nad neko pisarno že več mesecev razbito šipo. Malenkost. V Kocenovi ulici kažejo hiše pri tleh še vedno škrbine, ki so nastale pri pretlakovanju te ulice. Par škafov malte in zadeva bi bila urejena. Isto sliko vidiš ponekod na Bregu in v Vodnikovi ulici.

Na koncu Kocenovega trga je hiša, kjer je bila včasih tiskarna, kakor mi je povedal stric. Ta hi-

ša je v zelo žalostnem stanju. Zanimajo me če nima hišnega sveta, da bi jo vsaj malo popravili. Ko smo se zadnjič podili po stopnicah proti bivšemu kapucinskemu samostanu, se nam je zdelo čudno, da si stanovalci, ki tam stanujejo še niso polomili nog. Še lepša je tam gori okolica. Ob poti, ki pelje proti Bregu so na pol podrti zidovi bivšega samostanskega zidu, za njim pa je polno nesnage, ki jo tam odkladajo menda stanovalci iz samostana, ali pa tja kar sama pada.

V Zidanškovi ulici bodo v bivši Janičevi hiši, iz lokala, kjer je bila nekaj pekarna baje naredili stanovanje. To pa ni menda najbolj posrečeno, ker ne kaže spreminjati izgleda starega dela mesta, kakor govorijo spomeniški varuhi, ki smo jih sedaj tudi v Celje dobili.

Ko sem šel zadnjič po pošto, sem videl v Cankarjevi ulici na eni hiši pokvarjen žleb, ki že nekaj let ni bil popravljen. Tam je vlaga naglodala že nekaj metrov zidu. Tega predsednika hišnega sveta bi jaz dal kar javnemu tožilcu, ker pusti tako nemarno

propadati lepo hišo. V šoli so nas učili, da moramo delati z javno imovino, kakor dobri gospodarji.

Ker se mi še ni mudilo domov, sem krenil še na Jožefov hrib. Pravijo, da je tam lepo. Lepo pa ni, ker je tam higiena nekaterim španska vas. Mislijo, da je lepo, če najdeš na več mestih kupe nesnažnih odpadkov. Posebno se to lepo opazi, ko prideš po poti za tovarno perila na hrib. Tam imajo kar lepo javno smetišče. Po poti, ki pelje za tovarno perila, je baje celo kolesarjenje prepovedano, pa se tam nekateri vozijo že z motorji in ogrožajo varnost pešcev, za katerega se tudi jaz štejem, ker še nimam avtomobila ali motorja.

Spoštovani tovariši uredniki! To pismo ni namenjeno Tebi, pač pa celjski občini, komunalni in cestni upravi, sanitarni inšpekciji in nekaterim hišnim svetom, katerim vsem skupaj priporočam, da bi topogledno in tu — uradno nekaj ukrenili. Če mi boš poslal honorar, Ti bom drugič napisal še daljše pismo.

Tvoj Janezek Grdovid

PETER PETROVIČ NJEGOŠ V CELJU

(Ob 150 letnici rojstva velikega pesnika, misleca in vladarja)

Letos slave vsi jugoslovanski narodi in z njimi ves napredni kulturni svet 150 letnico rojstva Petra Petroviča Njegoša. Kot vladika te male, junaške države, je z veliko državniško modrostjo uspel, da je rešil Crno goro beneškega »guvernerstva«. Ker je imel že spočetka tudi hude boje s Turki, je iskal zaslombe in pomoči pri sosedih in ko je odšel leta 1855, prvič v Rusijo, je tam s svojimi načrti sijajno uspel. Po vrnitvi v domovino je nadaljeval svoje poslanstvo med črnogorskim ljudstvom. Pri svojem reformatorskem delu je naletel na zahrbtnje spletke svojih nasprotnikov, zato je odpotoval 1. 1857. ponovno v Rusijo. Vrnil se je z znatno denarno pomočjo za svojo državo. Z denarjem, ki mu ga je dala Rusija, je zdaj lahko zidal šole, urejal pota in skrbel za socialni in kulturni napredek svoje države. S spretnimi diplomatskimi akcijami pri sosednji Avstriji je dosegel priznanje samostojnosti Crne gore, nikakor pa ni mogel doseči sporazuma s škaderskim pašo.

Revolucija avstrijskih narodov leta 1848, je navdala Njegoša z novimi upi. Sanjal je o osvoboditvi Hrvatov in Srbov v Dalmaciji ter v Bosni in Hercegovini. Z oboroženo silo je hotel priti za suženjnim bratom na pomoč. Njegov up se ni izpolnil. Ko je revolucija v Avstriji propadla in je zmagala reakcija, je Njegoš razočaran klonil in začel tudi telesno hirati. Lotila se ga je tuberkuloza, ki je tega izrednega vladarja v njegovih najlepših letih strla. Umrli je 19. oktobra 1851. na Cetinju.

Vladika Peter Petrovič Njegoš ni bil samo velik državnik, temveč tudi eden največjih srbskih pesnikov. S svojim »Gorskim vencem«, visoko pesmijo svobode, v kateri poveljuje junastvo svojega ljudstva, je ponesel slavo črnogorskega ljudstva in srbskega imena med vse kulturne narode sveta.

Ko so letos našli in številni napredni časopisi po svetu pričeli v spomin na 150 letnico rojstva velikega Njegoša priobčevati članke o tem velikem pesniku in vladarju, sem se spomnil, da sem leta 1957, ko smo slavili 110 letnico izida »Gorskega venca« (knjiga je izšla leta 1847. na Dunaju), v časopisu bral, da se je leta 1847. na poti proti Dunaju Njegoš ustavil v Celju, kjer je doživel veličasten sprejem. Marko Vujčić piše v Ljudski pravici pod naslovom »Njegoš prvokrat v Sloveniji« o bivanju velikega pesnika in državnika v Celju dne 15. decembra 1847. leta.

Takole je prišlo do tega zgodovinskega obiska:

Vladika Peter Petrovič Njegoš se je napolnil s Cetinja preko Trsta na Dunaj. V Trstu se je mudil nekaj dni, da je opravil svoje osebne in državne posle, potem pa se je odpeljal v kočijah prek Slovenije proti Dunaju. Spotoma, nekje blizu Celja, pa so ga presenetili snežni zameti. Prejšnjo noč je bilo zapadlo toliko snega, da kočije niso mogle na prejš.

Brž ko so ljudje zvedeli, da je črnogorski vladar običal v snežnih zametih in da ne more naprej, mu je prihitelo iz bližnjih vasi na pomoč kakih 200 kmetov. Toplo so ga pozdravili, izpregli konje in sami potegnili kočijo do Celja. Pot je bila dolga dobre tri kilometre, toda slovenski kmetje se naporov niso ustrašili. Po snežnih zametih so privlekli kočijo do Celja. Tam je Njegoš počival v neki gostilni, ki so jo pripravili nalašč zanj, toda ne sam, marveč v družbi Slovencev, ki so bili ves čas zbrani okrog njega. Pripovedoval jim je o Crni gori, o njenem boju za svobodo in o potrebi po skupnem boju vseh Slovencev proti sovražnikom svobode. Ker pa gostilna, v kateri se je Njegoš ustavil, ni mogla sprejeti vseh gostov, saj jih je prihajalo čedalje več, je Njegoš odšel iz nje in nagovoril veliko množico, zbrano zunaj.

»Bratje Slovenci,« je rekel Njegoš, »predvsem se vam moram zahvaliti za tople sprejem. Sprejeli ste vladarja svobodne slovenske države, ki se imenuje Crna gora. Bratje Slovenci, moja dežela je svobodna, toda to svobodo smo morali drago plačati s krvjo in človeškimi žrtvami, preden smo si jo priborili in jo ubranili. Tudi zdaj se moje ljudstvo bori in preliva kri, da bi ohranilo svobodo. Vzlic temu, dragi bratje, pa se ne čutim svobodnega, kajti vsi drugi Slovani na Balkanu, naši bratje, žive v suženjstvu, eni v turskem, drugi v avstrijskem, tretji v ruskem cesarstvu. Slovanska kri teče za gospostvo in veličino drugih, tistih, ki vam gospodarijo. Sado ve vašega dežela in vaših naporov pa spravljajo tisti, ki vam gospodarijo. Zato se združimo, bratje moji, v boju proti sovražniku, da si bomo pridobili svobodo in ohranili slovensko ime, kajti brez boja ni svobode. Namesto da prelivete kri za tuje, jo prelijte na oltar svobode, a v tem bo pomagal tudi moj mali svobodoljubni narod, vsi Slovani in vsi narodi, ki se zbirajo pod zastavo svobode.«

Zbrano ljudstvo je znova navdušeno pozdravilo Njegoša. Segel je vsem po vrsti v roko, rekoč: »Moja dežela je revna in nisem vam mogel prinesiti daril, nekaj tobaka, ki je zrasel v moji deželi, pa imam pri sebi in z njim vam rad postrežem.« In začel je deliti med ljudi tobak in cigarete. Ker ga pa za vse ni bilo dovolj, so ga ljudje sami razdelili med seboj tako, da je dobil vsak nekaj Njegoševga darila.

O Njegoševem prihodu v Celje in sprejemu med Slovenci in njegovem govoru je obvestil dunajsko vlado njen odposlanec iz Celja. Prosil je, naj mu vlada takoj pošlje navodilo, kaj naj stori v tem, za Avstrijo zelo kočljivem položaju, ko črnogorski vladar na njenem ozemlju govori ljudem proti Avstriji in poziva slovenski narod v boj za svobodo.

Odgovor z Dunaja je prišel še hitreje, kakor je bilo poslano vprašanje in glasil se je: Z vsemi sredstvi, kar jih ima-

Pričetek letošnje koncertne sezone

Letošnjo koncertno sezono smo pričeli prezdodaj, na škodo obiska. Zdi se nam, da bo v bodoče primernejša, če jo pomaknemo tja proti koncu oktobra ali pa v začetku novembra. Te uvodne misli so se nam zdele potrebne z ozirom na sorazmerno slab obisk prvih treh prireditev. Sicer pa je bil začetek pester, dober in zanimiv.

»STIF NAUMOV« IZ BITOLJA

Sezono letošnjih prireditev je pričelo makedonsko kulturno umetniško društvo »Stif Naumov« iz Bitolja v nedeljo 29. septembra. Predstavili so se nam pevski zbor, ansambel narodnih pesmi ter folklorna skupina. Pevski zbor je pel ubrano, ansambel narodnih pesmi živo, folklorna skupina pa zanimivo. Bil je lep večer, žal preslabo obiskan.

HANDL: JULIJ CEZAR

Koncertna poslovalnica je pričela svojo letošnjo sezono s koncertno izvedbo Händlove opere Julij Cezar. Z zanimivim, kvalitetnim in estetskim izvajanjem so se predstavili odlični solisti ljubljanske opere ter komorni orkester ljubljanske filharmonije, ki ga je dovršeno vodil odlični dirigent Ciril Cvetko. Prireditev je bila še kar dobro obiskana, čeprav niso bili vsi sedeži razprodani.

OPERNA MATINEJA

V nedeljo, 13. oktobra se nam je v organizaciji Opleševalnega in turističnega društva ter Radia-televizije Ljubljana predstavil odlični letijski radijski orkester, ki ga je sigurno vodil njegov stalni, odlični dirigent Uroš Prevorsek. Orkester je muziciral ubrano in z zanosom, operni solisti Vilma Bukovec, Božena Glavak, Rajko Koritnik in Friderik Lupša pa so ponovno potrdili svoje visoke kvalitete. Ob zaključku ni hotelo biti konca navdušenega aplavza — gostje so morali dodajati. Žal, tudi ta prireditev ni bila najboljšje obiskana.

Tako smo pričeli letošnjo koncertno sezono, ki nam obeta še vrsto zanimivih storitev.

prof. Zoran Vudler

OB RAZTRGANCIH V SLG

(26. 10. 1963)

Za 20. obletnico Kočevskega zborna in II. zasedanja AVNOJA je SLG dala Borovo igro »RAZTRGANCİ« v režiji Jure Kislingerja, da s to partizansko ljudsko igro poudari pomen zgodovinske obletnice in v gledalcih oživi tiste čase, ljudi in dejanja. Z zanimanjem sem šel pogledat, saj so Raztrganci že lep čas čakali v gledališki veži ali celo zunaj nje, ker so se repertoarji naših gledališč sukali daleč stran od takih ljudskih iger. Pričakoval sem od predstave več, saj igri ne manjka napetih situacij in vsa je preračunana na dramatski učinek z jasno propagandno mislijo, ki jo je terjal čas. Če se je gledališče odločilo, da ji celo zunanjo podobo zariše čim bolj zgodovinsko verno, potem bi moralo poskrbeti tudi za tako vzdušje, ki je tako igri rodilo.

Tega na odru ni bilo. Stiliziran »top-lare« in realna šotorska platna, ki z njimi ravna partizan, je za igro samo vna-nji okvir, s katerim se nič ne oživi, kvečjemu poudari amaterstvo, ki se je s to igro tista leta tako uspešno preizkušalo. Če se za tak okvir odloči poklice, no gledališče, je dolžno, da se na vsej fronti bori zoper slabe strani amaterskega igranja, dviga ljudsko igro na višjo raven in ji s trdno režijo in veljavim igranjem daje še večji pomen. Ne bi rad delal krivice nikomur, najmanj pa resnici. Igra Pavleta Jeršina, Marije Goršičeve pa tudi še Jožeta Prištova in Sandija Krošja je bila še na dostojni višini, vsak zase je pokazal elemente, iz katerih bi se lahko rodila skladna igra. Do te pa ni prišlo, ni bilo povezujočega ozračja, v katerem bi se morale vse te osebe gibati, če bi nam hotele vsaj do neke mere ponazoriti umetniško resnico Raztrgancev brez ozira na pomanjkljivosti, ki jih igra gotovo ima. Vem tudi, da režiser z ansamblom, ni stal pred lahko nalogo in treba je računati tudi z zadrego, kaj dati na repertoar za tako priložnost. Če se je odločilo za to, bi moralo vse storiti z resnično odsko kvaliteto, ki jo je možno doseči brez ozira na agitkarski značaj komada. Samo več ustvarjalne sile bi bilo treba, da bi oživelje tudi stranske osebe in osebe, več domiselnosti in več tiste gledališke ob-sedenosti, ki ne odneha prej, dokler ne čuti pod seboj trdne »poti k popolnosti«.

Tine Orel

DRUGA LETOŠNJA PREMIERA V CELJSKEM GLEDALIŠČU

Za svojo drugo letošnjo premiero si je SLG izbralo Hep van Delfovo otroško igro HURA SONCU IN DEZJU. Predstave so bili veseli predvsem najmlajši, ki so morali vsa leta nazaj čakati do prve otroške predstave tja do konca decembra. Tako repertoarno odločitev po-zdravljamo in želimo, da bi ostala tudi v bodoče.

K sami predstavi, ki je bila v režiji Janeza Drozga pripomnimo, da je bila zanimiva in živa, scena domiselna, igra pa dobra.

Spomini na nekdanje Celje

»MARTIN KRPA« NA ODRU

V burnem letu 1908, ko so bili v Ljubljani, in spodnještajerskih mestih izgredi proti Slovincem, se je narodna zavest močno dvignila po naših krajih. Pod okriljem Celjskega pevskega društva so kot otvoritveno predstavo za sezono 1908/1909 pripravljali Fran Levstikovega »Martina Krpana«. Oblast pa je uprizoritev igre »z ozirom na javno varnost« v zadnjem trenutku prepovedala. Šele na energično slovensko intervencijo so uprizoritev dovolili. Dan uprizoritve je bil za slovenske Celjane in okoličane lep praznik. Dvorana v Narodnem domu je bila tako polna, da mnogi niso več mogli dobiti prostora. Vesele je bilo, ko se je pokojni Rafko Salmič, ki je igral vlogo Martina Krpana, poslavljaj, ko je odhajal na Dunaj, da bi rešil Dunajčane in cesarja Janeza pred groznim Brdavsom. Salmič je jahal na odru pravega konjička. Brdavs je igral pokojni Ivan Rebek, ki mu je po njegovi postavi in glasu ta vloga silno pristojala. Zaradi velikega zanimanja so morali igro ponoviti.

KAKO JE BIL NEKDAJ RAZSVETLJENO MESTO

Mesto Celje je imelo včasih plinsko razsvetljavo. Plinske svetilke so bile nameščene na hišah v primerni razdalji ena od druge. Na gotovih mestih pa so bile tudi na takozvanih kandelabrih. V mraku je delavec mestne plinarne z dolgim drogom, na katerem je bila na vrhu pritrjena posodica, kjer je gorišči prižgal svetilke po mestu, v jutranjih urah pa jih je zopet ugašal. V mesečnih nočeh je v mestu gorela samo vsaka druga svetilka. Plinske svetilke so gorele tudi na Bregu, v Gaberju ob sedanji Mariborski cesti do vojašnice, Zavodni ter na Ljubljanski cesti do Stigerjeve vile. Okoliška občina je morala mestni plinarni plačevati porabljeni plin. Plinsko razsvetljavo je imelo mesto do leta 1913, ko so postopoma pričeli uvajati električno razsvetljavo. Lastno elektriko za pogon in razsvetljavo sta imeli takrat samo podjetji Cinkarna in Zvezna tiskarna, ki sta jo proizvajali z lastnimi plinskimi motorji.

DIJAŠKI KOPALIŠČI

Ker je v Avstriji trajalo šolsko leto do 15. julija, z deljenim poukom dopoldne od 8. do 11., popoldne pa od 2. do 4., odnosno v poletnih mesecih od 3. do 5., so imeli dijaki dosti časa za kopanje. Savinja je bila tiste čase kristalno čista, nobene industrijske odpadke je niso onesnaževale. Kopališči med obema gimnazijama, slovensko in nemško, sta bili strogo ločeni. Nemško dijaštvo se je kopalo pri izlivu Voglajne v Savinjo, slovensko pa pod Starim gradom nad drugim železniškim mostom. Ta kopalni prostor je bil naravnost idealen. Danes teče po tej strugi umazana Voglajna. Savinja je bila tiste čase bolj globoka in so stalno plule po reki dolge kolone splavarjev. Kopalci smo imeli veliko veselje, ko smo se vzpenjali na splave in se z njimi nekaj časa tudi vozili. Te idile danes ni več, le v spominu nekaterih še zaživi, ko pridejo včasih mimo teh, nekdanj tako veselih in lepih krajev.

GASILCI OB POŽARIH

Mestni gasilci so se imenovali takrat Prostovoljna požarna bramba Celje. Društvo je bilo v nemških rokah tudi še v bivši

Jugoslaviji, Slovencev niso sprejeli v odbor. Vsakokratni West-nov vinar na Miklavškem hribu je bil tudi gasilski čuvaj, ki je imel nalogo alarmirati gasilce ob vsakem požaru, ki ga je opazil. Požar v mestu je javil s tremi streli iz topiča, v bližnji okolici z dvema, v daljnji okolici pa z enim strelom iz topiča. Nato je razgrnil veliko belo platno, na katerem so bili rdeči znaki, ki so kazali smer, kamor naj se gasilci podajo. Med tem pa je po mestnih ulicah tekal trobentač, ki je klical gasilce, da so hiteli v svoje prostore na mestni magistrat. V tem času gasilci niso bili motorizirani. Zato so iskali pri lastnikih konj v mestu še konje za vprego v gasilske vozove, če je bil požar izven mesta. To je trajalo večkrat tudi pol ure in še dlje, včasih pa konj sploh niso dobili, da bi se odpravili na kraj požara. Motorizacijo so uvedli šele v bivši Jugoslaviji.

Milan Cetina

Se nadaljuje

FARNO CERKEV OBNAVLJAJO

Pretekli mesec so pričeli s popravili farne cerkve, ki je pomemben kulturno-zgodovinski spomenik. Kakor smo obveščeni, bodo vsa letošnja dela usmerjena v sanacijo temeljev.

Pod svobodnim soncem na Starem gradu

Po lanskoletnih celjskih grofih, ki jih je na Starem gradu še kar ustrezno uprizoril Delavski oder — predstave so bile zaradi atraktivnosti tudi zelo dobro obiskane — se je letos isti ansambel odločil za novo uprizoritev na prostem. Tokrat so izbrali Mikelno dramatisacijo Finžgarjevega romana Pod svobodnim soncem.

Odločitev za to predstavo smo bili sicer veseli, saj smatramo, da je Stari grad sijajno prizorišče za zgodovinske spektakle — vendar pa mora biti taka uprizoritev na neki določeni ravni.

»Lepo mesto« je dne 25. 11. 1962 objavilo o celjskih gledaliških prireditvah pod vedrim nebom članek Fedorja Gradnika pod naslovom »Celjske letne igre na gradu in drugod«, v katerem je pisec za take prireditve brezkompromisno zahteval kvaliteto, ki mora biti »conditio sine qua non«. Če bi se ta kriterij v prihodnje ne upošteval, je bolje, da se misel na celjske letne igre sploh opusti, ker bi se moglo samo z vnaprejšnjo zagotovljeno umetniško kvaliteto pristopiti k široko zasnovani propagandi doma in v tujini, pravi pisec v svojem članku. Ta zahteva je vsekar na mestu in vsakomur razumljiva. Kljub temu je naletela na gluha ušesa. Letošnja uprizoritev Finžgarjeve igre »Pod svobodnim soncem« v izvedbi Delavskega odra na gradu je to v polni meri pokazala. Bila je to preveč na hitro, brez resnosti, s premalo čuta odgovornosti pripravljena uprizoritev.

Na vsak način je treba upoštevati predlog, da je za takšne prireditve nujno ustrezno sodelovanje s poklicnim gledališčem, kar bi nam dalo ustrezno jamstvo za dostojno izvedbo prireditev.

To je naše mnenje — merodajni činitelji naj o tem razmislijo. Prepričani smo, da bodo našli pravilno rešitev, ki ne more biti drugačna kakor: na Stari grad prireditve s primerno umetniško kvaliteto ali pa rajši ničesar.

NAŠI IZLETI V LJUBLJANSKO IN MARIBORSKO OPERO

V pozni jeseni in pozimi bo priredilo naše društvo več obiskov ljubljanske in mariborske opere. Cena prevoza s posebnim avtobusom znaša okoli 1000 dinarjev. Prijava v Turističnem informacijskem uradu.

Shakespeareova komedija „Kar hočete“ v izvedbi SLG pod vedrim nebom

Težko bi našli za gledališke predstave pod vedrim nebom primernejši prostor kot je čudovit Kocenov trg v Celju pred starim Vodnim stolpom s svojo slikovito arhitekturo. Na tem edinstvenem prostoru, ki ga je s smislom za stare vrednote uredilo po vojni z velikimi materialnimi žrtvami Odpeševalno in turistično društvo, so 13. in 14. septembra l. 1947 uprizorili prvo gledališko predstavo pod vedrim nebom v Celju po osvoboditvi — Kreftove »Celjske grofe«. Na istem prizorišču, ki mu je dal slikovito podobo scenograf Lavrenčič, je SLG konec sezone 1962/63 uprizorilo Shakespeareovo mojstrovino — slovit komedijo »Kar hočete« v režiji Branka Gombača. Takoj v začetku tega zapisa moramo povedati, da se z Gombačevim režijskim konceptom nikakor ne moremo povsem sprijazniti. Z njim je bila uprizoritev preveč usmerjena v spektakularnost s težnjo po zunanjem efektu z uporabo vseh mogočih modernih tehničnih pripomočkov, kar ravno pri tej Shakespeareovi komediji nikakor ni nujno. Prav ta Gombačev režijski koncept je bil kriv, da je skoraj ves igralski ansambel (izjeme sta predvsem Strnad in Krošl) zapadel improvizaciji po načelih comedie dell'arte, kar je prišlo do izraza posebno pri V. PEERU, ki je s svojo harlekinsko interpretacijo odvzel tragični renesančni dovtipnosti Norca vse tisto, kar je prav s to figuro hotel povedati genialni pesnik. Isto velja za JERSINA (Malvolio) in zlasti za SKOFA (vitez Tobija), ki sta vse preveč zapadla koketiranju z občinstvom. Pravo odkritje pa je bila kreacija bedastega viteza Andreja Bledice, ki ga je interpretiral STRNAD. To je bila odlična, edinstvena kreacija, ki nikjer ni zapadla spektakularnosti režijskega koncepta. Odličen je bil tudi KROSL kot knez Orsini. Pri tem igralcu je treba prav posebno pohvaliti njegov čut za lepoto slovenske besede. Izmed ženskih vlog se je edino SMIDOVA precej približala nivoju Strnada in Krošla.

V okviru tega režijskega koncepta je bila predstava homogena, mogoče po svoje zanimiva ter vseč številnim obiskovalcem.

Likovni salon - najmlajši celjski kulturni hram

V vogalni dvorani pritličja zgradbe Okrajne skupščine Celje je bila 27. novembra lani otvoritev prve razstave celjskega Likovnega salona. Razstavljen je bil »Izbor sodobne slovenske grafike«. Ta razstava pomeni začetek delovanja prvega stalnega likovnega razstavišča v Celju. Pobudo za ustanovitev likovnega razstavišča je dal spomladaj 1962 formirani celjski pododbor Društva slovenskih likovnih umetnikov, ki ga je splošne celjske razstave, ki ima za zdaj žal le en sam razstaveni prostor, je prvi večji uspeh tega pododborja. V aprilu letošnjega leta je Občinska skupščina Celje izdala ustanovitveno odločbo, s katero je Likovni salon Celje postal samostojna kulturna ustanova. Hkrati z ustanovitveno odločbo so uredili tudi vprašanje finansiranja. Sredstva prispevata Okrajna in Občinska skupščina. S tem je zagotovljena kontinuirana dejavnost nove ustanove.

V nepolnem letu od začetka delovanja je Likovni salon priredil doslej 15 razstav. Zaradi pomanjkanja razstavnega prostora prireja Likovni salon razstave tudi v foyerju Slovenskega ljudskega gledališča Celje. V svojem lastnem razstavnem prostoru je imel doslej 10 razstav. Na prvih devetih razstavah je bilo skupaj 12.257 obiskovalcev. V foyerju SLG Celje je bilo v tem času 5 razstav. Te razstave so si lahko ogledali vsi obiskovalci celjskega gledališča.

Najpomembnejše razstave v Likovnem salonu Celje so bile razen že omenjene otvoritvene razstave Jugoslovanske razstava fotoprodukcij oblikovanja industrijskih izdelkov, I. posmrtna razstava del kiparja Ivana Napotnika, Razstava del slovenskih impresionističnih slikarjev in I. republiška razstava likovnih amaterjev. Posebno pozornost zasluži tudi trenutno odprta razstava keramike, ki lahko nudi mnogo vzpodbud ali celo prototipe za keramično industrijo.

V delovnem programu Likovnega salona Celje so razstave najkvalitetnejših slovenskih in jugoslovanskih likovnih dosežkov preteklosti in sedanjosti ter razstave, ki lahko nudijo vzpodbude in pomoč industrijskemu oblikovanju. S svoje dejavnostjo se je Likovni salon Celje v tem kratkem obdobju že lepo uveljavil, o čemer priča tudi visoka številka obiska.

J. Kislinger

Turistična bibliografija

Z današnjo številko pričenjamo novo rubriko »Turistična bibliografija«. V tej rubriki bomo objavljali kratke prikaze o turističnih publikacijah, ki nam jih bodo poslali založniki.

PROSPEKT GORNJA SAVINJSKA DOLINA

V založbi Celjske turistične zveze je izšel letošnje poletje barvni prospekt Gornje Savinjske doline. Prospekt je zelo lično izdelan in prikaže v sliki vse turistične kraje v Gornji Savinjski dolini; na posebnem vložku, ki je zaenkrat tiskan v srbohrvaščini, pa je podan tehten opis prikazanih krajev. Publikacija je vzorno natiskal zavod za umetniško litografijo v Ljubljani.

TURISTIČNI ZEMLJEVID LJUBLJANA

Turistično društvo Ljubljana je med svojimi številnimi lepimi publikacijami izdalo pred tremi meseci tudi Turistični zemljevid Ljubljane. Zemljevid je odličen informator o ljubljanskih ulicah, kulturno-zgodovinskih in turističnih zanimivostih Ljubljane.

TURISTIČNA DEJAVNOST V SLOVENIJI

Kot gradivo za svojo plenarno sejo v oktobru je izdala Turistična zveza Slovenije skrbno in tehtno pripravljeno, šapigrafičirano publikacijo »Turistična dejavnost v Sloveniji«, v kateri je temeljito obdelana celotna sedanja in perspektivna turistična organizacijska struktura v Sloveniji.

ZDRAVILIŠKO-TURISTIČNI VESTNIK

Zdraviliški svet in Turistično društvo v Rogaski Slatini sta pretekli mesec izdala prvo številko tretjega letnika Zdraviliško-turističnega vestnika. Ljube Libnik piše o 300-letnici zdravilišča, Stane Čujež o značilnostih letošnje sezone, Martin Kene pa o anketi.

AVSTRIJSKI ČASOPIS O CELJU

Oktobrska številka AVTO—TOURING ZEITUNG, ki izhaja na Dunaju v visoki nakladi 270.000 izvodov prinaša celostransko reportažo novinarja G. Erwina Ronelta o našem turističnem področju. V reportaži je Celju odmerjeno precej prostora in lepa fotografija.

FRAN ROS:

Moj oddih v Kačjem dolu

(Humoreska)

Za kraj svojega poletnega oddiha sem si lani zbral Kačji dol. Toda nikar se ne ustrašite tega imena! V tem prijaznem kraju ob vnožju gozdnatih planin v vseh treh tednih nisem nadel niti na eno kačo. Tam niti komarjev ni bilo. Ne smem pa zamaščati, da sem nekega sončnega dne ob potoku, ki žubori skozi Kačji dol, videl spretelevati se kačje-ga pastirja, to nedolžno žučkelo.

Nastanil sem se v gostišču Pri divjem petelinu in sem takoj mogel ugotoviti, da sem pri izbiri kraja imel srečo. Vse tam mi je prijalo: soba, hrana, ljubez-niva postrežba, razgled, zrak, mir...

Glede miru sem se sicer malce zmotil. Kajti že prvi večer je k moji mizi v gostišču prisledel Fortunat Skobec, domačin, ki mi je bil po imenu že znan. Bil je to mršav, kratkoviden mož zrelih let, živahen v kretnjah in zgovoren. Razveselila me je njegova pozornost, ko me je nagovoril:

»Dobrodošli, ki ste si Kačji dol izbrali za kraj svojega oddiha! Bolje niste mogli zadeti.«

»Kako da ste tako hitro izvedeli zame?« sem se začudil.

»Veste, to je pač stvar našega organiziranega gostoljubja, to pa je spet moja stvar. Marsikaj boste med svojim bivanjem pri nas že spoznali in nazadnje se boste nehali čuditi. Poglejte! Natanko trideset let je, kar sem kot mladenič zablodil v ta kraj. Tedaj je bila to skrita, zaostala vas. Danes pa je Kačji dol daleč znan kot civiliziran kraj.«

»Glavne zasluge za to imate pač vi sami, tovariš Skobec. Znani ste kot neutru-den javni delavec in organizator.«

»E, tako, da!« mi je vneto pritrtil in nadaljeval tiho: »Verjemite mi, da sem se vašega prihoda semkaj močno razveselil. Vem, da večkrat kaj napišete v časopise in da ste precej ugleden človek. Zato sem se takoj odločil, da vas poiščem in naprosim za nekakšno uslugo. Ali vi hočete obljubiti svojo pomoč?«

»Pravzaprav sem tukaj samo na oddihu, ki so mi ga priporočali zdravniki.« sem se izgovarjal, »pa tudi ne poznam tukajšnjih razmer.«

»O, seznanil vas bom z njimi, to mi ne bo težko! Toda k stvari! Poslušajte! Letos slavim tridesetletnico svojega delovanja v Kačjem dolu. Ali se vam ne zdi, da je to dovolj dolga doba?«

»Vsekakor se mi to zdi.«

»No, v tem že soglašava. Spodobilo bi se namreč, da se ta moj jubilej primer-no počasti. Ne sicer zaradi mene, ki sem le skromen občan, ampak bolj za splošno vzpodbudo naši celotni javnosti. Saj me razvedete!«

»Popolnoma vas razumem.«

»Se že strinjaval! Torej: V nedeljo te-den bo tu proslava te moje tridesetlet-nice. Vas pa prosim, da boste tedaj moj slavnostni govornik.«

»Nemogoče! Privikrat sem v tem kraju in privikrat sem vas srečal!«

»Ne upirajte se! Vaš govor bi trajal največ le pol ure. Drugi govor pa bo imel neki občinski zastopnik in mu ga hočem sestaviti sam. Nastopil bo tudi moj pevski zbor, ki ga že vadi v ta namen. A še nekaj naj vas vprašam: Ste kdaj pisali tudi te verzice?«

»Tudi z verzji sem se že ukvarjal,« sem sramežljivo priznal.

»Imenitno! Spesnite torej slavnostno pesem, ki bo imela najmanj šest kitic! Deklamirala mi jo bo neka šolarka, ki sem jo že določil. Izročila mi bo šopek nageljčkov in vrtnic, ki sem jih že naročil. Sam ji bom pomagal, da se bo gladko naučila.«

»Ali ne bo čudno videti, če si boste proslavo kar sami pripravili?«

»Na koga pa naj se pri tem zanašam, prosim vas? Trideset let sem delal tako, da sem tu vse sam organiziral, zato pa sem tudi vedno uspel. Danes slovim kot neprekosljiv organizator. Tokrat pa imam celo zanesljivega pomočnika in ta ste vi...«

Kaj sem hotel? Pristati sem moral na vse. Nekajkrat me je sicer skrivaj obšla misel, da bi izginil iz Kačjega dola, toda imel sem vnaprejšnjo plačano sobo in hrano v gostišču. Moj mir je torej šel po vodi. Vsak dan me je obiskal moj novi prijatelj. Ob lepem vremenu sem se mu nekajkrat izmuznil v gozd in hrib, da me ne bi našel doma. Tedaj pa me je vztrajno čakal v gostišču in negodoval, kod hodim okrog, ko so zdaj vse priprave in teku.

Pripravljal sem govor, ki mi ga je on sam sproti dopolnjeval. Napisal sem šest kitic pesmi, ki se je pričevala »Kačji dol veliki dan slavi in se zaključila z verzom »Skobec Fortunat, še mnogo dni!«

Vabila na slavnost je raznosil jubilan sam. Tisto nedeljo zjutraj so z nekaterih kačjedolskih hiš zaplapolale zastave. Popoldne so se Pri divjem petelinu na vrtu zbrali pevci. Za kakih pet omizij se je nateklo še drugih ljudi. In kočno je pevski zbor pod slavljencevo taktirko za uvod zapel:

»Zadoni, oj zadoni
iz srca nam spev krepak!
Oj slavljencev današnji,
pozdravljen tisočkrat!«

Sledil je govor občinskega zastopnika, ki je izrekel priznanje zaslužnemu možu. Ta je nato intoniral pesem »Domovina — mili kraj«. Na znak, ki mi ga je dal, sem stopil na govorniški oderček jaz in v širokih stavih prikazal jubilantovo rast od zibelke pa do njegovega prihoda v Kačji dol, s čimer se je tu pričelo novo obdobje vsestranskega napredka. V tem je velika zasluga nesebičnega moža, ki je temu kraju tako rekoč vtisnil svoj osebni pečat. Kaj bi bil Kačji dol brez Fortunata Skobca? Koliko mu dolguje? Saj tega ni mogoče niti oceniti!

Besede so se mi nekako same od sebe vnmale in prepustil sem se vročemu zanosu. Vse to je učinkovalo tudi na slavljence, ki si je med mojim govorom večkrat obrisal vlažne oči in nos. Ob koncu sem mu zaezel še mnogo let nadaljnega uspešnega dela za blagor Kačjega dola. Tedaj me je do dna ganjen objel, me poljubil na obe lici in mi sladko dejal »ti, kar je pomenilo, da sva se pobratila. Dovolj velika čast zame!«

Belo oblečena deklica je s srebrnim glaskom oddeklamirala pesem, ki sem jo jaz zložil, in izročila šopek rdečega cvetja slavnemu možu. Nato so pevci od-peli še več pesmi. Preden pa so se ljudje pričeli razhajati, je naš jubilan s krožnikom v roki obšel vse mize in z besedami »Priložite vendar kaj za naše pevске note!« izprosil kupček kovancev med občinstvom. Tudi k meni je pristopil in me olajšal za pol stotaka.

Družba je le polagoma krcila. Ostal nas je le ozek krog možakarjev ob litru vina. Skobec nam je pripovedoval zgod-be iz svojega življenja — bil je vdovec brez otrok — nazadnje pa ga je ruj-na kapljica pripravila do tega, da nam je zapel »Starčka« s prijetno zvencim baritonom.

Ob slovesu mi je toplo dejal:

»Hvala ti, prijatelj, da si se toliko potrudil! Toda nikar ne misli, da si svo-jo vlogo že odigral! Jutri se pogovoriva še o nadaljnjem...«

»Veš, železo je pač treba kovati, do-

kler je vroče. Glej, tule sem napisal poročilo o večerjajni proslavi! Preberi in popravljaj! Članek razumnožimo in pošljemo petim časopisom. Veš, rad bi, da bi povsod izvedeli ljudje zame in za naš ljubi Kačji dol.«

Pri vsem tem mi je dopust hitro potekal. Končno sem se poslovil od prijaznega kraja, ki sem v njem kos svojega osebnega miru rad žrtvoval dobremu namenu v korist.

V prihodnjih dneh sem po časopisih zasledil članke, napisane k tridesetletnici Skobčevega javnega delovanja v Kačjem dolu in opremljene s slikami jubilan-ta in kraja. Na več ljudi sem naletel, ki so se pogovarjali o možu in njegovih zaslugah. Bil sem vesel svoje-ga deleža pri stvari, ki je dvignila dovolj prahu v najboljsem pomenu te besede.

Po vsem tem nista še minila dva me-seca. Nekega popoldneva, ko sem po o-pravljeni službi poležaval na kavču v svoji samski sobici, je potkal na moja vrata Fortunat Skobec. Vstopil je in me burno objel ob besedah:

»Svoj cilj sem dosegel! Glej, preme-ščen sem iz Kačjega dola v to mesto! Čestitaj mi, prijatelj!«

Sveda sem mu rad stisnil roko in na-daljeval je:

»Že prej sem trikrat zaman prosil za to premostitev. Tokrat pa sem prošnji priložil časopisne izrezke s članki o mo-jem jubileju. Zdad so me morali uslišati, kajti temu, kar pišejo časopisi, se pravi javno mnenje in proti temu ni leka. Vse to pa je bila stvar organizaci-je, vidiš! Pri tem je nekaj zaslug tudi tvojih. Prosim te pa, pomagaj mi samo še enkrat in to zdajle takoj! Dokler ne najdem sobe, bi rad tu pri tebi preno-čeval. Razen postelje imaš še kavč ka-kor nalašč. Torej...«

Njegova zamisel mi sicer ni bila prav všeč, toda nisem mu odrekel. Nisem bil kos njegovi organizaciji in tako se je udobil pri meni.

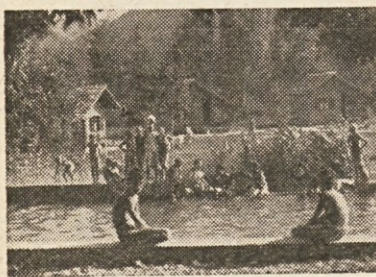
Ze pol leta mi je sostanovalec, kar mi včasih ni prijetno. Komaj že čakam na svoj novi poletni dopust, ki ga hočem preživeti spet v Kačjem dolu, a tokrat resnično v popolnem miru. Kajti tja Fortunata Skobca gotovo ne bo več. Upravnik tamošnjega gostišča Pri div-jem petelinu mu namreč odkrito piše — eno takšnih pisem sem slučajno bral. Terja ga za plačilo dolgov, ki mu jih je zapustil neporavnane. Pa tudi sam tovariš Skobec mi večkrat omenja ne-hvaležnost, ki je rada plačilo sveta. Prav z njo se mu je namreč Kačji dol brid-ko zameril, tako da ga prav nič ne mi-ka še kdaj videti za nesrečni kraj...

Turistični zapiski z naših krajev

MOZIRJE

Minula turistična sezona je bila v Mozirju bolj uspešna kot sezone prejšnjih let. Prvi gostje, bili so inozemci, so letovali v weekend hišicah že v juniju. V juliju ni bilo kaj prida gostov. Zaradi tega so postajali gostinci in privatniki s svojimi tujskimi sobami že malodušni. Z avgustom se je močno povečalo število turistov tako, da so bile trajno zasedene weekend hišice, in tudi privatniki so imeli oddane vse razpoložljive sobe, bilo jih je celo premalo. Opisani pojav v frekvenci naših gostov je značilen že več let.

Gostje so nam zatrjevali, da so s prehrano zadovoljni, tudi ni bilo pritožb glede snage in reda ter udobnosti v weekend hišicah in v sobah privatnikov. Iz Mozirja so odhajali na enodnevnice v Logarsko dolino, kamor so se vozili z lastnimi vozili ali z avtobusi. Obiskovali so tudi Velenje. Starejši so ostajali bolj v kraju ter so bili veseli, da so se ob lepem vremenu lahko sprehajali. Imeli so na voljo tudi knjižnico in časopise. Zadnje dni avgusta so odšli tudi zadnji gostje.

Letošnja sezona nam je jasno pokazala, da bomo morali za bodoče leto razviti intenzivnejšo akcijo za večje število sob, kar smo obetili letos avgusta, ko nam je primanjkovalo ležišč. Ne bo odveč, če podčrtamo na tem mestu izredni uspeh propagande, ki jo je razvila intenzivno in sistematično Celjska turistična zveza.

V teku sezone so se pokazale razne pomanjkljivosti na kopališču, ob sprehajališčih in še tu in tam. Skušali jih bomo kmalu odpraviti. Zapišimo še dejstvo, da postajajo naši letoviščarji iz leta v leto zahtevnejši, kar bodo morali upoštevati tako oddajalci zasebnih sob, kakor tudi gostinci.

Izkušnje minule sezone so osnova za nadaljnji razvoj turizma v Mozirju.

Franjo Vajd

GRADNJA OSREDNJEGA ZDRAVILIŠKEGA OBJEKTA V ROGAŠKI SLATINI LEPO NAPREDUJE

Kakor nam poročajo iz Rogoške Slatine, gradnja osrednjega zdraviliškega objekta, v katerem bo vsa zdravstvena služba, hidroterapija, direkcija zdravilišča in kavana, lepo napreduje. Predvidevajo, da bo objekt dograjen v prihodnji sezoni in ga bodo odprli ob priliki glavne proslave v počastitev 300-letnice zdravilišča.

300 LETNICA ZDRAVILIŠČA ROGAŠKA SLATINA

Prihodnje leto bo slavilo zdravilišče Rogoška Slatina 300 letnico svojega obstoja. Zgodovinopisci pripovedujejo, da je pred 300 leti pil rogaško mineralno

vodo hrvaški ban Peter Zrinjski, kar se je razvedelo po svetu, saj je Zrinjski ozdravel. Bolan je bil na jetrih.

V Rogoški Slatini so že izvolili poseben odbor za proslavo 300 letnice, ki mu načeljuje direktor zdravilišča Alojz Libnik. Sestavili so tudi še program prireditve, ki bodo izvedene ob tem jubileju, v pripravi pa imajo tudi več publikacij, ki jih bodo izdali prihodnje leto.

PRIZNANJE

Ob zaključku sezone izreka Gospodarska zbornica Celje priznanje vsem gostinskim in ostalim kolektivom ter turističnim društvom, ki so pripomogli k lepemu uspehu letošnje turistične sezone.

Gospodarska zbornica Celje

CELJSKA TURISTIČNA ZVEZA CELJE

opozarja na izredno ugodne cene v letošnji zimski sezoni. Interesantom pošlje brezplačno zimski prospekt celjskega turističnega področja in cenik. V zimskih mesecih priporočamo obisk zdravilišč Dobrne, Rogoške Slatine in Laškega, dalje Velenja in smučarskih postojank Celjske koče, Mozirske koče, Svetine, Andrejevega doma na Slemenu, Menine planine in Logarske doline.

ZIMSKA SEZONA

Celjska turistična zveza je pred kratkim razposlala svoj standardni zimski prospekt s posebnim vložkom, na katerem so natisnjene cene za letošnjo sezono. Najnižje cene ima Andrejev dom na Slemenu nad Soštanjem, ki nudi penzion že za 1000 dinarjev, Mozirska koča za 1200 dinarjev, Celjska koča, Svetina

in Plajinski dom v Logarski dolini pa po 1400 dinarjev. Zelo ugodne cene imajo v zimski sezoni tudi Zdravilišče Dobrna, ki nudi penzion po ceni od 1200 — 1600 dinarjev, Zdraviliško gostinsko podjetje Rogoška Slatina 1400 — 2000 dinarjev, Hotel Savinja v Laškem 1500 — 1500 dinarjev in Hotel »Paka« Velenje po ceni 1600 din.

SEDEMLETNI PLAN TURIZMA

Pri celjski turistični zvezi dela že dva meseca posebna komisija za sestavo gradiva za sedemletni plan razvoja turizma na območju našega okraja. Komisija bo končala svoje delo v začetku prihodnjega leta.

PLENARNA SEJA CELJSKE TURISTIČNE ZVEZE

29. oktobra je bila v hotelu Celeia odlično obiskana seja plenarnega odbora Celjske turistične zveze, ki se je udeležilo okrog 70 oseb. Odobrili so poročilo o letošnji sezoni ter sprejeli potrebne sklepe o pripravah za prihodnje leto.

KLOPI OB SPREHAJALNIH POTEH

V Celju ne manjka sprehajalnih poti. Nekatere so lepo opremljene s klopi, tako, kakor se tudi spodobi. Ena pa le ni takšna, kakor bi morala biti. To je dolga pot ob Savinji, kjer ob »splavarja« pa vse do kopališča ni nobene klopi. To ni prav, saj morajo ljudje posedati po kamenju, pot sama pa je utrudljiva. Zakaj potem tudi tu ne bi ljudem ustrežili in postavili nekaj prepotrebnih klopi?

NOVI TURISTIČNI URADI V LAŠKEM IN RIMSKIH TOPLICAH

Marljivi turistični društvi v Laškem in v Rimskih Toplicah sta letos odprli svoja turistična urada. Urad v Laškem ima svoje prostore v Hotelu Savinja, v Rimskih Toplicah pa so za urad postavili lično leseno hišico.

ADAPTACIJA GOSTIŠČA »PLANINKA« NA LJUBNEM POČASI NAPREDUJE

Ko so pričeli lani z adaptacijo gostišča Planinka na Ljubnem so pripovedovali, da bodo dela končana do letošnje sezone. Zal so se dela tako zakasnila, da bo gostišče povsem urejeno šele za prihodnjo sezono.

CESTA NA DOBRNO BO KONČNO ASFALTIRANA

Skoraj ni mogoče verjeti, da do danes še vedno ni asfaltirana cesta na Dobrno v tako znano zdravilišče, ki ima vsako leto okoli 100.000 nočitev. Sedaj nam na celjski občini, kakor na cestnem podjetju zagotavljajo, da bodo cesto zanesljivo asfaltirali prihodnje leto. Upajmo, da bo res tako.

NOVE ARHEOLOŠKE NAJDBE

Poročajo, da so odkrili nove rimske izkopanine v Šempetru, približno 500 m vzhodno od že obstoječega najdišča, tik pred začetkom naselja. Poročajo tudi o novih arheoloških najdbah v Šentjanžu pri Rečici.

DOBRA POSEZONA

Kakor poročajo iz zdravilišč Dobrna in Rogoška Slatina so imeli, odnosno še imajo zelo dobro posezono. Število gostov in nočitev se bo do konca leta še precej povečalo tako, da bodo rezultati celoletne sezone zelo dobri.

1.000.000 LETAKOV IN PROSPEKTOV

Celjska turistična zveza je izdala v letošnjem letu preko 800.000 letakov, plakatov in prospektov. Okoli 200.000 pa so jih izdala turistična društva Rogoška Slatina, Dobrna in Celje ter Gospodarska zbornica. Tako, znaša skupna naklada raznih turističnih propagandnih publikacij na celjskem turističnem področju preko 1.000.000 izvodov, kar je menda svojstven rekord. Največje naklade in to 100.000 izvodov so imeli prospekti Gornja Savinjska dolina, Laško — Rimske Toplice ter področni letak.

INOZEMSKI OBISKI

Celjska turistična zveza je razvila v letošnjem letu veliko propagandno iniciativo v inozemstvu. Njeni zastopniki so obiskali v Avstriji in Italiji preko 100 potovalnih uradov in bolniških blagajn. Pa tudi naše področje so obiskali številni zastopniki iz inozemstva, med njimi direktorji potovalnih uradov Steirerbus iz Gradca, Union z Dunaja, delegacija glavne zveze avstrijskih socialnih zavarovanj, poštne direkcije Gradec, področne bolniške blagajne iz Gradca in dunajske zdravniške zbornice.

V zdraviliščih računajo prihodnje leto z močnim povečanjem inozemskih gostov.

NEKAJ ZAPISKOV IZ MESTNEGA SREDIŠČA

V mestnem središču te zbode v oči že dalj časa razbita šipa na izlozbi knjigarne Naše knjige. Temu bi lahko rekli samo malomarnost. Tudi izlozbe so v zadnjem času osvetljene ali pa ne, precej izlozba pa je malomarno urejenih, zamazanih in prašnih. Ali res ni nikogar več, ki bi se pozanimal za te stvari?

UREDITE TELEVIZIJSKI PRENOS V CELJU

Ze dalj časa sprejemamo pritožbe svojih članov o izredno slabem TV sprejemu v Celju. Apeliramo na merodajne, da TV prenos v Celju le uredijo.

In memoriam

RUDOLF BADJURA

Preskromno smo se letošnjo jesen poslovlili od velikega turističnega delavca Rudolfa Badjura, doslej najplodnejšega slovenskega turističnega pisatelja. Rodil se je v Litiji 17. 4. 1881. Po končani srednji šoli je delal kot deželni pozeje pa kot banovinski referent za turizem.

Njegova turistična publicistika obsega več tisoč strani in je vsa namenjena populariziranju slovenskega turizma, planinstva in smučarstva. Badjurovi turistični vodiči so zaenkrat še edina tovrstna slovenska literatura in so izhajali tudi v tujih jezikih. Pisati je začel leta 1913 in je pisal polnih 40 let, ko je leta 1953 izšlo njegovo zadnje delo Ljudska geografija — terensko izrazoslovje. V svojih vodičih je obdelal Slovenijo kot celoto, pa tudi posamezne predele. Mimo vodičev in že omenjene Ljudske geografije sta omenbe vredni tudi še obe izdaji Smuške terminologije.

JERNEJ VIDENŠEK

Konec septembra smo pokopali v 83. letu starosti upokojenega davčnega uradnika Jerneja Videnška, nekdanjega ustanovitelja predvojne tujsko-prometnega društva. Rajnik ni bil samo med soustanovitelji našega predhodnega društva, v njem je bil v obdobju med obema vojnama tudi večkrat odbornik in blagajnik ter je storil marsikaj za lepši izgled našega mesta in napredek turizma.

IVANKA ŽUPANČIČEVA

V začetku leta smo spremili k zdajnjemu počitku dolgoletno članico našega društva, upokojeno upraviteljico mestne dekliske šole IVANKO ŽUPANČIČEVO. Pokojnica je v obdobju med obema vojnama nekaj časa tudi aktivno sodelovala v našem društvu, po osvoboditvi pa se je posvetila delu v Rdečem križu.

DR. DOLNIČAR

Poleti smo pokopali dr. JOZETA DOLNICA, upokojenega sodnika. Pokojnik se je rodil 31. 8. 1892, končal je pravno fakulteto in služboval med obema vojnama kot sodnik v Celju. Po osvoboditvi je bil do svoje upokojitve predsednik okrajnega senata za prekrške. Bil je dolgoletni član našega društva.

ANTON MOČNIK

19. 10. 1953 je umrl še eden naših starih članov, upokojeni uslužbenec ANTON MOČNIK. Dolga leta je bil zaposlen v Tovarni emajlirane posode in je bil zvest sodelavec našega društva. Svojem plemeniti pokojnikov izre. kamo naše iskreno sožalje.

Tribuna Olepševalnega in turističnega društva

VODA V CELJSKEM KOPALIŠČU

O našem celjskem kopališču se je v začetku sezone slišalo vse v najlepši luči. Slo je predvsem za filtriranje vode. Kopalci so se že veselili, da bo res vse v redu, na žalost pa se je stanje s topeljšim obdobjem vedno bolj slabšalo. Voda je bila zlasti pozno popoldan takšna, da te je bilo sram, klor pa je seveda vse to še ojačal. Verjetno je bilo 1000 kopalcev zadovoljnih s tem stanjem, ostalih 1000 pa je godrnjalo in grajalo. Mnogi kopalcev sedanje čistilne naprave ne zadostujejo več, zato jih je treba popraviti, saj si vendar pri kopališču, ki je stalo toliko in toliko milijonov, ne moremo privoščiti, da bi ga morali ob določenih dnevih zapreti in čistiti. Turizma si pri nas brez kopališča ne moremo misliti, saj je vendar znano, da so stali pred kopališčem vsak dan tudi številni tuji avtomobili. Prepričani smo, da bo do prihodnje sezone vse tako kakor bi moralo biti.

Z.

POŠTNI NABIRALNIK V ULICO 29. NOVEMBRA

Več stanovalcev pa tudi dva dijaka iz internata so nas naprosili, da posredujemo pri celjski pošti za poštni nabiralnik v Ulici 29. novembra, kjer je sedaj velik internat in še šola za trgovske učence. Prošnja je upravičena, prosimo pošto podjetje, da jo ugodno reši.

UREDITE CESTO OB SAVINJI

Pred regulacijo Savinje smo imeli lepo cesto skozi Mestni park v Lise. Na ovinku malo pred gozdno restavracijo pa je ta cesta neprehodna. Zdi se nam, da bi bilo treba to cesto urediti, kar bi bilo v korist prebivalcem Lise pa tudi številnim izletnikom in sprehajalcem.

SKRIVNOSTNA HIŠICA

Poleg nove hišne številke 27 v Jenkovi ulici štrli v asfaltni pločnik dva metra visoka, prav stara stavbica, zidana z nemetano opeko, pokrita z deskami in pločevino. Naslonjena je na drugo zgradbo, ki kaže nevarne razpoke in ji odpada omet.

Ona prva utica ima lesena vrata, ki se »po potrebi« odpirajo. Ima tudi opazovalno linico z dominantnim položajem. Pred njo se namreč odpira razgled vzdolj celotne ulice človeku, ki sam sebi prepuščen mirno sedi v ozki notranosti te skrivnostne hišice. Tudi vsak pešec z ulice se lahko brezplačno okoristi z ugodnostmi, ki se mu tukaj prosto nudijo.

To je namreč samo prav skromen sekret, v prejšnjem stoletju postavljen na robu njiv, ko še ni bilo duha ne sluha o brezhibno modernizirani Jenkovi ulici z vilami...

V prospektih, ki jih izdaja Celje, še ni omenjena. Seveda ne!

CINKARNA CELJE

METALURŠKO KEMIČNA INDUSTRIJA

Naši proizvodi:

Surovi cink — min. 97,80 % Zn
Cinkov prah — 97,0 % Zn total
Rafinirani cink — min. 98,70 % Zn
Čini cink — min. 99,75 % Zn
Cinkova pločevina raznih dimenzij
in formatov
Cinkovi protektorji za kotle
Cinkove pralnice valovite
Cinkova žica
Cinkovi strešniki
Avtotipske plošče
Offset plošče
Zveplena kislina 60° Bé
Cinkovo belilo — zlati pečat
— beli pečat
— zeleni pečat
— rdeči pečat

Kromov galun
Natrijev hidrosulfid
Natrijev sulfid — surovi
Natrijev sulfid — čisti
Cinksulfat
Natrijev silikofluorid
Barijev sulfid
Zelena galica
Litopon
Ultramarin
Svinčeni minij 30 %
Svinčeni minij 32 %
Svinčena glajenka čista
Superfosfat
Modra galica
Metalit

V valjarni uslužnostno valjamo tudi svinec, kositer in srebro

Trgovsko in proizvodno podjetje

VELEŽITAR CELJE

vam nudi mlevske izdelke, pekovske izdelke in žitarice po najugodnejših pogojih, v svojih pekarnah pa dober kruh in pecivo.

Trgovsko podjetje, na veliko in malo

TEHNO - MERCATOR CELJE

ima na zalogi in nudi kupcem v svojih skladiščih in prodajalnah na malo po konkurenčnih cenah: blago elektrotehnične stroke, radioaparate, televizorje in rezervne dele; gospodinjske stroje in ostale pripomočke; steklo, steklene izdelke, jedilni pribor in porcelan; gradbeni material, barve in kemikalije

Gostinsko podjetje

„OJSTRICA“

Obliskite nas. Postregli vas bomo z izbranimi vini. Topla in hladna jedila vedno na voljo. Lep senčnat vrt.

KVALITETNA
KONFEKCIJA
NAJVEČJA IZBIRA

VARTEKS

CELJE
Prešernova ulica 8

METKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

izdeluje vse vrste bombažnih izdelkov. Kakovost prvovrstna.
Cene konkurenčne.

TOVARNA TEHTNIC CELJE

Mariborska cesta 1

Proizvaja vse vrste tehtnic za potrebe industrije, trgovine, transporta in široke potrošnje.

Posebno opozarjamo na naš novi proizvod — namizna tehtnica za trgovine tipa MAXIMA po licenci zahodnonemške tvrdke Bizerba.

Zahtevajte prospekte in ponudbe.

ELEKTRO CELJE

Dobavlja potrošnikom električno energijo po najugodnejših pogojih.

Projektira, gradi in montira daljnovode krajevnih omrežij in transformatorske postaje. Izvršuje vsa v elektro stroko spadajoča instalacijska dela.

PODJETJE „AVTO CELJE“ CELJE

nudi cenjenim potrošnikom nadomestne dele za avtomobile, motorje, dvo-kolesa različnih znamk ter gume vseh dimenzij, nadalje avtomobile FIAT-ZASTAVA, TAM, FAP, IMV. Podjetje ima zastopstvo »TOMOS« motorjev. Servisna služba AVTOOBNOVA.

TOPER CELJE

Tovarna perila, konfekcije,
prešitih odev ter pletenin

Zahtevajte naše kvalitetne izdelke.

FINOMEHANIKA

Celje, Kocbekova ulica
Popravlja vseh vrst pisalnih, računskih in knjigovodskih strojev, registriranih blagajn ter razmoževalnih aparatov ter vsa v stroko spadajoča dela.

PREVOZNIŠTVO

CELJE

tovorni prevozi v tu
in inozemstvo.

PLINARNA-VODOVOD

CELJE

oskrbuje mesto s plinom in vodo. Prodaja koks in katran. Instalacije in popravila.

TAPETNIŠTVO

Celje, Mariborska c. 1

vam izvršuje vse tapetarske usluge hitro, solidno in po zmerni ceni. Polagamo vse plastične mase.

Trgovsko podjetje s tehnično železnino in kovinskim blagom,

ŽELEZNINAR CELJE

Stanetova ulica 1

s svojimi poslovalnicami: »Merkur« v Gubčevi ulici, »Labod« v Stanetovi 31 in poslovalnico v Žalcu. Prodajamo: Kovinsko blago, gradb. material, orodje, štedilnike, peči, posode, gospodinjske potrebščine, kolesa, izdelke polivinila, ležaje, razne kovinske obdelovalne stroje in drugo blago po konkurenčnih cenah.

KOMUNALNA BANKA CELJE

s podružnico Celjsko mestno hranilnico, ekspoziturami

v Žalcu, Mozirju, Slov. Konjicah, Šmarju pri Jelšah, Laškem, Šentjurju pri Celju, Videm-Krškem, Sevnici in Brežicah. Zbira hranilne vloge in jih najugodneje obrestuje.

TRGOVSKO PODJETJE

KURIVO

CELJE, Stanetova 16
Telefon 32-42

DRVA
PREMOG
GRADBENI MATERIAL

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE

CELJE, JUGOSLAVIJA

Posoda PASTEL je lepa in lično embalarana. Posoda PASTEL je okras vsake kuhinje. Pri nakupu daril za novoporočence in gospodinje se poslužite posode PASTEL.

Posoda PASTEL ima moderno obliko, pobarvana je z lepimi pastelnimi barvami in nudi široko možnost uporabe. Posoda PASTEL je izdelana iz močnejše pločevine in je zato težja in trajnejša. Email preseneča s svojo prožnostjo ter ga je skoraj nemogoče odstraniti s pločevine.

KUPUJTE SODOBNO POSODO PASTEL,
KATERO IZDELUJE
TOVARNA EMAJLIRANE POSODE CELJE

Velet trgovina s tehnično železnino in kovinskim blagom

KOVINOTEHNA

Celje, Mariborska 17

nudi vse vrste valjanih proizvodov črne in barvne metalurgije, razno kvalitetno orodje tu in inozemskega porekla za obdelavo kovin in lesa, vsakovrstne vijake v najpopolnejšem asortimanu, žičnike in žične izdelke, sanitarno keramiko ter armature in vodovodne instalacije, ostale izdelke kovinske predelovalne industrije za vsakovrstno uporabo, brusilni in tesnilni material itd.

Trgovsko podjetje
s tekstilom

Vam nudi:

moško in žensko metrsko blago, moško in žensko konfekcijo, otroško konfekcijo, pletenine

MODA

Celje

V POSEBNEM ODDELKU »BABY«

pa vam nudi vse, kar rabite za vaše najmlajše. V novem oddelku lahko kupite volno, čipke, elastiko itd. v veliki izbiri. Poslovalnice: Volna, Vesna, Manufaktura, Solčava, Drogerija in Parfumerija

ŽIČNA

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV
CELJE

izdeluje žično pletenje vseh velikosti in oblik, pletene žične ograje, železno pohištvo in drugo.

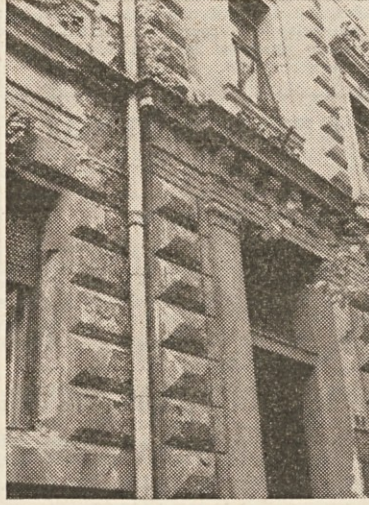
OPREMA ZA SAMOPOSTREŽBE

Tribuna Olepševalnega in turističnega društva v fotografiji

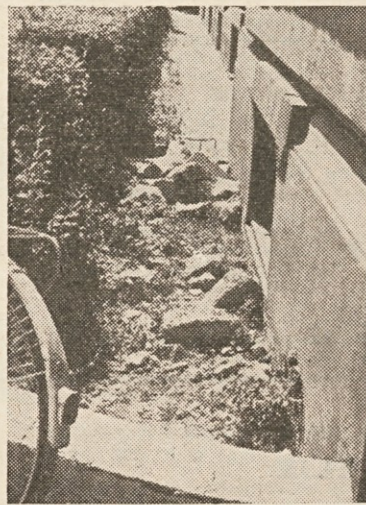
HIDRANT V ČUPIJSKI ULICI

Na sliki vidimo dvignjen hidrant ter malomarno zakrpani tlak po zadnjem razkopavanju. Če ste znali dober tlak razdreti, popravilo drago računati, je treba tlak tudi v redu in prav namestiti nazaj. Kdo je odgovoren za to malomar. no opravljeno delo?

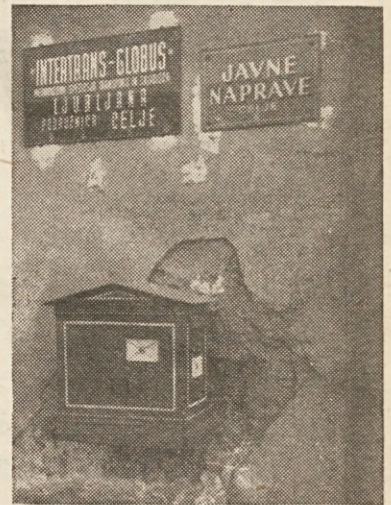
POPRAVITE PRAVOČASNO ZLEBOVE

Takole izgleda zleb na eni izmed hiš v Cankarjevi ulici. Zleb je slab, zamaka in kvari omet. Vse to bi odpadlo, če bi dal hišni svet pravočasno popraviti zleb. Takih slik najdemo v Cankarjevi ulici še več. Ali ni škoda lepih fasad? Kdo je temu kriv? Zakaj nihče ne posreduje?

ČE KAJ POPRAVLJATE, OČISTITE ZA SEBOJ

Na tej sliki vidimo odpadni material, ki je ostal po nekem popravilu precej časa ob hiši. In to ni kje v predmestju, temveč v strogem centru mesta, ob eni najbolj obiskanih ustanov.

OKOLJE POŠTNEGA NABIRALNIKA V GREGORČIČEVI ULICI

Kar pogledajte okolje poštne nabiralnika v Gregorčičevi ulici. Zanimivo bi bilo vedeti, kdo je tako »skrben gospodar te zgradbe. Pogledajte še tudi kako nemarno so »zagipsali« vložke na kate. re so pritrdili dve napisni tabli. To delo izvajalcu ni v ponos.

GOSPODARSKO PODJETJE »REKLAMA« priporoča svoje usluge: plakatanje, posredovanje oglasov, urejevanje izložb, organizacijo prireditelj, izdelavo osnutkov za plakate in publikacije ter druge reklamne storitve. Reklama ima sedaj svoje poslovne prostore v Ulici XIV. divizije št. 6, nasproti avtobusne postaje.	TRGOVSKO PODJETJE NA DEBELO S SPECERIJSKIM IN KOLONIALNIM BLAGOM MERX CELJE, Tomšičev trg nudi maloprodajni trgovski mreži, gostinstvu in ustanovam kolonialno blago, razne konzerve, mesne proizvode, sir, konjak, rum in ostale gospodinjske potrebščine	Trgovsko podjetje TOBAK CELJE s svojimi skladišči v Celju in Šmarju pri Jelšah prodaja na veliko vse vrste tobačnih izdelkov najbolj renomiranih tovarn v državi. KADILCI! Poslužujte se naše maloprodajne mreže, ki vas bo solidno postregla.	ZLATARNA CELJE izdeluje srebrni jedilni pribor ter srebrne in zlate okrasne predmete.
V PISARNAH UPORABLJA VSAK DAN NA TISOČE LJUDI IZDELKE TOVARNE <i>Aero</i> CELJE	Ste poskusili tudi že vi AERO karbon in indigo papir, matrice, barvo za razmnoževanje, pisalne trakove itd.	Učinek vašega dela, ki je v nemali meri odvisen tudi od pisarniških potrebščin, se bo povečal, če boste uporabljali kakovostne izdelke tovarne AERO, CELJE	
Trgovsko podjetje CENTER CELJE Tomšičev trg priporoča cenjenim potrošnikom vedno sveže špecerijsko in kolonialno blago po dnevnih cenah		V KOLODVORSKI RESTAVRACIJI Celje boste vedno postreženi z izbranimi vini in izborno kuhinjo.	
AVTOBUSNI PROMET CELJE vzdržuje promet na rednih avtobusnih progah in opravlja prevoz skupin po naročilu.		Podjetje JAVNE NAPRAVE Celje se priporoča s svojimi obrati: snaga, deratizacija, desinfekcija, desinsekcija, kolesarnica in tržnica.	
IZLETNIK Vam nudi: Organizacijo izletov in prevoz strokovnih ekskurzij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvo. Za večdnevne izlete izredni popusti. Posredujemo vam nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času. Rezerviramo vam postelje v spalnih vagonih na vseh progah JŽ in v inozemstvu. Pri nas dobite vse vrste vozovnic za tu in inozemstvo, za železniški, pomorski in avionski promet. Vršimo menjavo tujih valut, rezervacije privatnih in hotelskih sob. Preskrbimo vam avtotaksi. Brezplačno vam nudimo vse turistične in prometne informacije. Poslovne prostore imamo v Celju na Titovem trgu številka 3 (pri avtobusni postaji), telefon 28-41, poštni predal 62.	KOMPAS prodaja vse vrste vozovnic za tu in inozemstvo za železniški, pomorski in letalski promet. organizira IZLETE IN POTOVANJA po Jugoslaviji in v inozemstvo z lastnimi modernimi turističnimi avtobusi, s posebnimi vlaki, ladjami in letali; posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov; rezervira hotelske sobe, kabine na ladjah in postelje v spalnih vagonih na vseh progah JŽ in v inozemstvu; menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite; daje brezplačno vse turistične in prometne informacije ter razpolaga s turističnimi publikacijami. Za delovne kolektive, organizacije in združenja prirejamo skupinske izlete po posebnem naročilu in s POSEBNIM PŮPUSTOM.	KLIMA Celje izdeluje: kaloriferje, ventilatorje, klimatične naprave, boilerje, tlačne kotle, električne kaloriferje in vse ostale v stroko spadajoče predmete. Izvršuje montaže centralnih kurjav in sanitarnih naprav. Industrijsko gradbeno podjetje INGRAD Celje Vse vrste visokih in nizkih gradenj; vse obrtniške storitve izvršuje v lastnih delavnicah. ETOL TOVARNA ESENC — CELJE PRIPOROČA SVOJE KVALITETNE IZDELKE TKANINA-GALANTERIJA LJUDSKI MAGAZIN nudi v svoji veleblagovnici svojim potrošnikom vseh vrst tekstilnega in galanterijskega blaga domače in uvožene proizvodnje.	

»Lepo mesto«, glasilo Olepševalnega in turističnega društva Celje. Urejuje propagandni odbor Olepševalnega in turističnega društva Celje. Glavni urednik prof. Zoran Vudler, odgovorni urednik Milan Četina. Izhaja dvakrat letno. Izdala »Reklama« Celje, tisk »ČP Celjski tisk« Celje.